



หลักสูตรสถานศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัย
หลักสูตรใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๑
สำหรับเด็กปฐมวัย
โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง
อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

เสนอ
ดร.จิราภรณ์ เหมพันธ์

คณะผู้จัดทำ
เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ๑๐๒๒๒๐๒
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

หลักสูตรสถานศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัย
หลักสูตรใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๑
สำหรับเด็กปฐมวัย
โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง
อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

“การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๖ ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวม บนพื้นฐานการ
อบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้
เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความ
เข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเอง
ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ”

วิสัยทัศน์

โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้าน
ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างมีคุณภาพ และต่อเนื่องได้รับการจัดประสบการณ์การ
เรียนรู้อย่างมีความสุขและเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิต สภาพสิ่งแวดล้อม วิธีการดำรงชีวิต อาหาร อาชีพ
แหล่งเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณี ปรากฏชาวบ้าน ในชุมชน และปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และ
ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก

ภารกิจ/พันธกิจ

๑. ออกแบบหลักสูตรสถานศึกษา และสาระการเรียนรู้บนพื้นฐานของทฤษฎีพัฒนาการแนวคิดทาง
การศึกษาปฐมวัยของเพีย เจย์ BBL STEM ศึกษา โครงการ PBL และการสอนแบบเศรษฐกิจพอเพียง
หลักการอบรมเลี้ยงดู และกระบวนการทำงานของสมองด้านการคิด และการจัดการ โดยใช้ EF
๒. ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์การศึกษาปฐมวัย
๓. จัดทำแผนการจัดประสบการณ์และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ
๔. จัดระบบการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน การดูแลให้ความช่วยเหลือ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
และการสร้างรอยเชื่อมต่อการศึกษาศึกษาปฐมวัยกับประถมศึกษาปีที่๑
๕. จัดระบบสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อกระบวนการ
เรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนเพียงพอ
๖. จัดระบบการคัดเลือกครู การส่งเสริมและพัฒนาครู บุคลากร พ่อแม่ และผู้ปกครองเพื่อให้สามารถจัด
การศึกษาได้ตามปรัชญา วิสัยทัศน์ มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์
๗. จัดระบบการประเมินพัฒนาการ ผลลัพธ์การเรียนรู้เพื่อนำผลไปปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้
ของเด็กปฐมวัย

๘.ประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐม

๙.จัดระบบการประเมินหลักสูตรและพัฒนาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษาให้สามารถจัดการศึกษาได้ตามปรัชญา วิสัยทัศน์ มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์เพื่อส่งผลกระทบต่อระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

๑๐.การจัดทำโครงการ/งบประมาณสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร

หลักการและจุดหมายของหลักสูตร

หลักการของหลักสูตร

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดู และการส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือ ผู้เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนา และให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นตอนของพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวม มีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพโดยกำหนดหลักการดังนี้

- ๑.ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน
- ๒.ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
- ๓.ยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นอย่างมีความหมายและมีกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนเพียงพอ
- ๔.จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นคนดีมีวินัยและมีความสุข
- ๕.สร้างความรู้ความเข้าใจและประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

จุดหมายของหลักสูตร

หลักสูตรสถานศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยเต็มตามศักยภาพ และมีความพร้อมในการเรียนรู้ต่อไป จึงกำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดกับเด็กเมื่อจบการศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

- ๑.ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยแข็งแรงและมีสุขนิสัยที่ดี
- ๒.สุขภาพจิตดีมีสุนทรียภาพมีคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม
- ๓.มีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
- ๔.มีทักษะการคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นการกำหนดความคาดหวังที่จะเกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัยหลังจากจบหลักสูตรแล้ว มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์จะต้องกำหนดให้ตรงกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑๒ มาตรฐาน ประกอบด้วยมาตรฐานด้านต่างๆ ดังนี้

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

เป้าหมายของหลักสูตร

เป้าหมายเป็นการกำหนดความคาดหวังด้านคุณภาพที่เกิดกับเด็กปฐมวัย และการดำเนินงานด้านอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับจุดหมายหรือมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐ และวิสัยทัศน์ที่สถานศึกษากำหนด การกำหนดเป้าหมายสามารถกำหนดได้ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

เป้าหมายเชิงปริมาณ

มาตรฐานที่ ๑ ร้อยละ ๙๐ ของเด็กปฐมวัยมีร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ ร้อยละ ๙๐ ของเด็กปฐมวัยมีกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

มาตรฐานที่ ๓ ร้อยละ ๙๐ ของเด็กปฐมวัยมีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ร้อยละ ๙๐ ของเด็กปฐมวัยชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหวและรักการออกกำลังกาย

มาตรฐานที่ ๕ ร้อยละ ๙๐ ของเด็กปฐมวัยมีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

มาตรฐานที่ ๖ ร้อยละ ๙๐ ของเด็กปฐมวัยมีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ ร้อยละ ๙๐ ของเด็กปฐมวัยรักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ ร้อยละ ๙๐ ของเด็กปฐมวัยอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดี

ของสังคมไทยในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มาตรฐานที่ ๙ ร้อยละ ๙๐ ของเด็กปฐมวัยใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ ร้อยละ ๘๐ ของเด็กปฐมวัยมีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ ร้อยละ ๙๐ ของเด็กปฐมวัยจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ ร้อยละ ๙๐ ของเด็กปฐมวัยมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

เป้าหมายเชิงคุณภาพ

มาตรฐานที่ ๑ เด็กปฐมวัยมีร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดีในระดับคุณภาพดีมาก

มาตรฐานที่ ๒ เด็กปฐมวัยมีกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กันในระดับคุณภาพดีมาก

มาตรฐานที่ ๓ เด็กปฐมวัยมีสุขภาพจิตดีและมีความสุขในระดับคุณภาพดี

มาตรฐานที่ ๔ เด็กปฐมวัยชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกายในระดับคุณภาพดี

มาตรฐานที่ ๕ เด็กปฐมวัยมีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงามในระดับคุณภาพดีมาก

มาตรฐานที่ ๖ เด็กปฐมวัยมีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับคุณภาพดีมาก

มาตรฐานที่ ๗ เด็กปฐมวัยรักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทยในระดับคุณภาพดีมาก

มาตรฐานที่ ๘ เด็กปฐมวัยอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตามเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมไทยในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในระดับคุณภาพดีมาก

มาตรฐานที่ ๙ เด็กปฐมวัยใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัยในระดับคุณภาพดีมาก

มาตรฐานที่ ๑๐ เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในระดับคุณภาพดี

มาตรฐานที่ ๑๑ เด็กปฐมวัยมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในระดับคุณภาพดีมาก

มาตรฐานที่ ๑๒ เด็กปฐมวัยมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัยในระดับคุณภาพดี

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเด็ก และสภาพที่พึงประสงค์เป็นความสามารถตามวัยที่คาดหวังให้เกิดขึ้นบนพื้นฐานพัฒนาการและธรรมชาติของเด็กแต่ละช่วงอายุเพื่อนำไปกำหนดในสาระการเรียนรู้และการประเมินพัฒนาการ มีรายละเอียด ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนี้

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย
๑.๒ มีสุขภาพอนามัยสุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ ยอมรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดด้วยตนเอง	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิดและดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง
	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง
	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา
	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา
๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยด้วยตนเอง	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้	๒.๑.๑ เดินตามแนวที่กำหนดได้	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าไปข้างหน้าเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน	๒.๑.๑ เดินต่อเท้าถอยหลังเป็นเส้นตรงได้โดยไม่ต้องกางแขน
	๒.๑.๒ กระโดดสองขาขึ้นลงอยู่กับที่ได้	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้โดยไม่เสียการทรงตัว	๒.๑.๒ กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัว
	๒.๑.๓ วิ่งแล้วหยุดได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้	๒.๑.๓ วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้อย่างคล่องแคล่ว
	๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย	๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือทั้ง ๒ ข้าง	๒.๑.๔ รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้
๒.๒ ใช้มือ – ตา ประสานสัมพันธ์กัน	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษจากกันได้โดยใช้มือเดียว	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นตรงได้	๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งได้
	๒.๒.๒ เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้	๒.๒.๒ เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน	๒.๒.๒ เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน
	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ เซนติเมตร ได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๕ เซนติเมตร ได้	๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๒๕ เซนติเมตร ได้

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม
๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้าแสดงออก	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมบางสถานการณ์	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมบางสถานการณ์
	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานของตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเอง	๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเองและผู้อื่น

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๔.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านงานศิลปะ
	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี	๔.๑.๒ สนใจ มีความสุขและแสดงออกผ่านเสียงเพลง ดนตรี
	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และ ดนตรี	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และ ดนตรี	๔.๑.๓ สนใจ มีความสุขและแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหว ประกอบเพลง จังหวะ และ ดนตรี

พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๕.๑ ซื่อสัตย์สุจริต	๕.๑.๑ บอกหรือชี้ได้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและสิ่งใดเป็นของผู้อื่น	๕.๑.๑ รออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๑.๑ รออนุญาตหรือรอคอยเมื่อต้องการสิ่งของของผู้อื่นด้วยตนเอง
๕.๒ มีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง	๕.๒.๑ แสดงความรักเพื่อนและมีเมตตาสัตว์เลี้ยง
	๕.๒.๒ แบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๒.๒ ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้ด้วยตนเอง
๕.๓ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าหรือท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าและท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่น	๕.๓.๑ แสดงสีหน้าและท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์
๕.๔ มีความรับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จด้วยตนเอง

พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตัวเอง	๖.๑.๑ แต่งตัวด้วยตัวเองได้อย่างคล่องแคล่ว
	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเองอย่างถูกวิธี
	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมโดยมีผู้ช่วยเหลือ	๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	๖.๑.๓ ใช้และทำความสะอาดหลังใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง
๖.๒ มีวินัยในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่ด้วยตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่อย่างเรียบร้อยด้วยตนเอง
	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง	๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้ด้วยตนเอง
๖.๓ ประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงด้วยตนเอง

พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง
	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่	๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่
๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมและรักความเป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ด้วยตนเอง	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้ตามกาลเทศะ
	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง	๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง
	๗.๒.๓ หุ่ดยืนเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๗.๒.๓ หุ่ดยืนเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	๗.๒.๓ หุ่ดยืนและร่วมร้องเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี

พัฒนาการด้านสังคม

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๘.๑ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน
๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นร่วมกับเพื่อน	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม	๘.๒.๑ เล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย
	๘.๒.๒ ยิ้มหรือทักทายผู้ใหญ่หรือบุคคลที่คุ้นเคยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๒.๒ ยิ้มทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง	๘.๒.๒ ยิ้มทักทายหรือพูดคุยกับผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เหมาะสมกับสถานการณ์
๘.๓ ปฏิบัติการเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๘.๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๑ มีส่วนร่วมสร้างข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลงด้วยตนเอง
	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามด้วยตนเอง	๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเหมาะสมกับสถานการณ์
	๘.๓.๓ ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๘.๓.๓ ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาโดยปราศจากการใช้ความรุนแรงด้วยตนเอง

พัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและพูดโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและพูดโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและพูดโต้ตอบต่อเนื่อง เชื่อมโยงเรื่องที่ฟัง
	๙.๑.๒ เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้น ๆ	๙.๑.๒ เล่าเรื่องเป็นประโยคต่อเนื่อง	๙.๑.๒ เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้
๙.๒ อ่าน เขียนภาพและเป็นประโยคสัญลักษณ์ได้	๙.๒.๑ อ่านภาพและพูดข้อความด้วยภาษาของตน	๙.๒.๑ อ่านภาพสัญลักษณ์ คำ พร้อมทั้งชี้หรือวาดตามองข้อความตามบรรทัด	๙.๒.๑ อ่านภาพสัญลักษณ์ คำ พร้อมทั้งชี้หรือวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ
	๙.๒.๒ เขียนขีดเขียนอย่างมีทิศทาง	๙.๒.๒ เขียนคล้ายตัวอักษร	๙.๒.๒ เขียนชื่อของตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง

พัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะของสิ่งต่าง ๆ โดยการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะและส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะส่วนประกอบการเปลี่ยนแปลงหรือความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ จากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส
	๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะหรือหน้าที่การใช้งานเพียงลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบความแตกต่างหรือความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบเพียงลักษณะเดียว	๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบความแตกต่างและความเหมือนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ลักษณะที่สังเกตพบสองลักษณะขึ้นไป
	๑๐.๑.๓ คัดแยกสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะหรือหน้าที่การใช้งาน	๑๐.๑.๓ จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้อย่างน้อย ๑ ลักษณะเป็นเกณฑ์	๑๐.๑.๓ จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ตั้งแต่ ๒ ลักษณะขึ้นไปเป็นเกณฑ์

พัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๓ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๔ ลำดับ	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๕ ลำดับ
๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล	๑๐.๒.๑ ระบุผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ ระบุสาเหตุ หรือผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	๑๐.๒.๑ อธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำด้วยตนเอง
	๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น	๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น หรือมีส่วนร่วมในการลงความคิดเห็นจากข้อมูล	๑๐.๒.๒ คาดคะเนสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น และมีส่วนร่วมในการลงความคิดเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล
๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่าย ๆ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่าย ๆ และเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่าย ๆ และยอมรับผลที่เกิดขึ้น
	๑๐.๓.๒ แก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาและแก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก	๑๐.๓.๒ ระบุปัญหาสร้างทางเลือกและเลือกวิธีแก้ปัญหา

พัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑๑.๑ ทำงานศิลปะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง โดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิม หรือมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง โดยมีการดัดแปลงและแปลกใหม่จากเดิม และมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น
๑๑.๒ แสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเอง	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายหรือแปลกใหม่	๑๑.๒.๑ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนเองอย่างหลากหลายและแปลกใหม่

พัฒนาการด้านสติปัญญา

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ ๓-๔ ปี	อายุ ๔-๕ ปี	อายุ ๕-๖ ปี
๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๒.๑.๑ สนใจฟังหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง	๑๒.๑.๑ สนใจซักถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือที่พบเห็น	๑๒.๑.๑ สนใจหยิบหนังสือมาอ่านและเขียนสื่อความคิดด้วยตนเองเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ
๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่าง ๆ ตามวิธีการที่มีผู้ชี้แนะ	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่าง ๆ ตามวิธีการตนเอง	๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่าง ๆ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายด้วยตนเอง
	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า“ใคร” “อะไร” ในการค้นหาคำตอบ	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า“ที่ไหน” “ทำไม” ในการค้นหาคำตอบ	๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า“เมื่อไหร่” “อย่างไร” ในการค้นหาคำตอบ

โครงสร้างหลักสูตร

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายที่กำหนด สถานศึกษาควรกำหนดโครงสร้าง
ดังนี้

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๑		
ช่วงอายุ	อายุ ๓ - ๖ ปี	
	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
สาระการเรียนรู้	ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและ สถานที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัว สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก
ระยะเวลาเรียน	๑๘๐ วัน /ปี	

การจัดเวลาเรียน

โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ได้มีการกำหนดโครงสร้างเวลาในการจัด
ประสบการณ์ให้กับเด็ก ๑ - ๓ ปีการศึกษาโดยประมาณ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าการศึกษาหรือ
สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยจะขึ้นอยู่กับสถานศึกษาแต่ละแห่ง โดยมีเวลาเรียน ๑๘๐
วันต่อ ๑ ปีการศึกษาในแต่ละวันจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง ใน ๑ ปี แบ่งเป็น ๒ ภาคเรียน โดยสามารถ
ปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุก
ด้านให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนด การกำหนดสาระการเรียนรู้รายปีเป็นเตรียมตัวล่วงหน้าว่า
แต่ละช่วงวัยควรเรียนรู้เรื่องอะไรบนหลักการของพัฒนาเด็ก หลักการจัดการศึกษา ประสบการณ์สำคัญ และ
สาระที่ควรรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐ ความต้องการ/ความสนใจของเด็กปฐมวัยสำหรับ
สาระที่ควรเรียนรู้นั้นพิจารณาเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก และข้อมูลสภาพภูมิศาสตร์ สถานที่สำคัญ
วัฒนธรรมด้านอาหาร ประเพณีสำคัญในชุมชน ท้องถิ่นแหล่งเรียนรู้สำคัญ ที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการเด็ก
ปฐมวัย โดย อาศัยประสบการณ์ของครูผู้สอน ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชนร่วมกันกำหนดสาระที่ควร
เรียนรู้รายปี ให้สอดคล้องกับความต้องการ/ความสนใจของเด็กปฐมวัย มีความทันสมัย และควรตรวจสอบ
ความครอบคลุมหัวข้อเรื่องที่ระบุไว้ ๔ สาระที่ควรเรียนรู้ และประสบการณ์สำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
พ.ศ. ๒๕๖๐ และได้นำรายละเอียดมาบรรจุไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท้าย
เหมือง ดังนี้

๑. ประสบการณ์สำคัญ เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนนำไปใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติ และได้รับการส่งเสริมพัฒนาการครอบคลุมทุกด้าน ดังนี้

๑.๑ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาทในการทำกิจกรรมประจำวันหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ และสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสดูแลสุขภาพและสุขอนามัย สุขอนิสัย และการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

ด้านร่างกาย	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่	๑. การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ๒. การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๓. การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุ ๔. การเคลื่อนไหวที่ใช้ประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ ๕. การเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างอิสระ
๑.๑.๒ การใช้กล้ามเนื้อเล็ก	๑. การเล่นเครื่องเล่นสัมผัสและการสร้างจากแท่งไม้ บล็อก ๒. การเขียนภาพและการเล่นกับสี ๓. การปั้น ๔. การประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ด้วยเศษวัสดุ ๕. การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ
๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตัว	๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
๑.๑.๔ การรักษาความปลอดภัย	๑. การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์ เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย การเล่นเครื่องเล่นอย่างปลอดภัย การเล่นบทบาทสมมติเหตุการณ์ต่าง ๆ
๑.๑.๕ การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายตนเอง	๑. การเคลื่อนไหวโดยควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับ และพื้นที่ ๒. การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง

๑.๒ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองที่เหมาะสมกับวัย ตระหนักถึงลักษณะพิเศษเฉพาะที่เป็นอัตลักษณ์ ความเป็นตัวของตัวเอง มีความสุข ร่าเริงแจ่มใส การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม สุนทรียภาพ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและความเชื่อมั่นต่อตนเองขณะปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

ด้านอารมณ์	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๒.๑ สนุกทริยภาพ ดนตรี	๑. การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยา โต้ตอบเสียงดนตรี ๒. การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ ๓. การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลงดนตรี ๔. การเล่นบทบาทสมมุติ ๕. การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
๑.๒.๒ การเล่น	๑. การเล่นอิสระ ๒. การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ ๓. การเล่นตามมุมประสบการณ์ ๔. การเล่นนอกห้องเรียน
๑.๒.๓ คุณธรรม จริยธรรม	๑. การปฏิบัติตามหลักศาสนาที่นับถือ ๒. การฟังนิทานเกี่ยวกับ คุณธรรม จริยธรรม ๓. การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม
๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์	๑. การพูดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น ๒. การเล่นบทบาทสมมุติ ๓. การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี ๔. การร้องเพลง ๕. การทำงานศิลปะ
๑.๒.๕ การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ	๑. การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของตน
๑.๒.๖ การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	๑. การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจและการช่วยเหลือปอบโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ

๑.๓ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัว จากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเล่นเกมการทำงานกับผู้อื่น การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ

ด้านสังคม	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๑. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ๒. การปฏิบัติตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและนอกห้องเรียน ๒. การใช้วัสดุหรือสิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า ๓. การทำงานศิลปะที่นำวัสดุหรือสิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้อย่างคุ้มค่า มาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ ๔. การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้ ๕. การเลี้ยงสัตว์ ๖. การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน
๑.๓.๓ การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย	๑. การเล่นบทบาทสมมุติในการปฏิบัติในความเป็นคนไทย ๒. การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย ๓. การประกอบอาหารไทย ๔. การศึกษานอกสถานที่ ๕. การละเล่นพื้นบ้านของไทย

๑.๓.๔ การปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม	๑. การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน ๒. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน ๓. การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ๔. การดูแลห้องเรียนร่วมกัน ๕. การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ
๑.๓.๕ การเล่นและทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ	๑. การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ๒. การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ๓. การทำศิลปะแบบร่วมมือ
๑.๓.๖ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง	๑. การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา ๒. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
๑.๓.๗ การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	๑. การเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน

๑.๔ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมบุคคลและสื่อต่าง ๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กพัฒนาการใช้ภาษา จินตนาการความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาคิดเชิงเหตุผล และการคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวและมีความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

การพัฒนาด้าน	ประสบการณ์สำคัญ
๑.๔.๑ การใช้ภาษา	๑. การฟังเสียงต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อม ๒. การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ ๓. การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรองหรือเรื่องราวต่าง ๆ ๔. การพูดแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ ๕. การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือพูดเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ๖. การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ๗. การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่น และการกระทำต่าง ๆ ๘. การรจจงหวะที่เหมะสมในการพูด ๙. การพูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ในการสื่อสาร ๑๐. การอ่านหนังสือภาพ นิทาน หลากหลายประเภท/รูปแบบ ๑๑. การอ่านอย่างอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ ๑๒. การเห็นแบบอย่างของการอ่านที่ถูกต้อง ๑๓. การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ ๑๔. การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาดตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา จากบนไปล่าง ๑๕. การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตน หรือคำคุ้นเคย ๑๖. การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่ ๑๗. การคาดเดา คำ วลี หรือประโยค ที่มีโครงสร้างซ้ำๆกันจากนิทาน เพลง คำคล้องจอง ๑๘. การเล่นเกมทางภาษา ๑๙. การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง ๒๐. การเขียนร่วมกันตามโอกาส และการเขียนอิสระ ๒๑. การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเอง/คำคุ้นเคย ๒๒. การคิดสะกดคำและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ

การพัฒนาด้าน	ประสบการณ์สำคัญ
<p>๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา</p>	<p>๑. การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม</p> <p>๒. การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน</p> <p>๓. การบอกและแสดงตำแหน่ง ทิศทาง และระยะทางของสิ่งต่าง ๆ ด้วยการกระทำ ภาพวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ</p> <p>๔. การเล่นกับสื่อต่าง ๆ ที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก กรวย</p> <p>๕. การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง</p> <p>๖. การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ให้สมบูรณ์ และการแยกชิ้นส่วน</p> <p>๗. การทำซ้ำ การต่อเติม และการสร้างแบบรูป</p> <p>๘. การนับและแสดงจำนวนของสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน</p> <p>๙. การเปรียบเทียบและเรียงลำดับของสิ่งต่าง ๆ</p> <p>๑๐. การรวมและแยกสิ่งต่าง ๆ</p> <p>๑๑. การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่าง ๆ</p> <p>๑๒. การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน</p> <p>๑๓. การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะความยาว/ความสูง/น้ำหนัก/ปริมาตร</p> <p>๑๔. การบอกและเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลา</p> <p>๑๕. การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน</p> <p>๑๖. การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ</p> <p>๑๗. การคาดเดาหรือคาดคะเนสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล</p> <p>๑๘. การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล</p> <p>๑๙. การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา</p>
<p>๑.๔.๓ จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์</p>	<p>๑. การรับรู้ และแสดงความคิดความรู้สึผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และชิ้นงาน</p> <p>๒. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษา ท่าทาง การเคลื่อนไหวและศิลปะ</p> <p>๓. การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่หลากหลาย</p>
<p>๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้</p>	<p>๑. การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว</p> <p>๒. การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ</p> <p>๓. การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่าง ๆ</p> <p>๔. การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และแผนภูมิอย่างง่าย</p>

๒.สาระที่ควรเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดแนวคิดหลังจากนำสาระที่ควรเรียนรู้นั้นๆจัดประสบการณ์ให้เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญ ทั้งนี้ อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้ โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก ดังนี้

๒.๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา อวัยวะต่างๆวิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี โดยการมีโครงการทันตกรรมสุขภาพ และการส่งเสริมการล้างมือและแปรงฟันอย่างถูกวิธี และกิจกรรมออกกำลังกายในตอนเช้า การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ เช่น ต้มกะทิผักเหลียงกุ้งสด ผัดผักลั่นหาน้ำมันหอย และผัดผักกูดหมูสับ ซึ่งเป็นผักในท้องถิ่นที่หาได้ง่าย การรักษาความปลอดภัยของตนเอง รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย เช่น การอบรมช่วยเหลือเด็กจมน้ำ และการให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลิงไหม้ การรู้จักประวัติความเป็นมาของตนเองและครอบครัว การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น เช่น การร้อยลูกยวง และร้อยเปลือกหอย การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความภูมิใจในตนเอง การสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกอย่างเหมาะสม การแสดงมารยาทที่ดี โดยมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมมารยาทไทย เช่น การเดินผ่านหน้าผู้ใหญ่ การกล่าวขอโทษ และขอบคุณ การมีคุณธรรมจริยธรรม มีการจัดกิจกรรมหนูน้อยเข้าวัด และกิจกรรมส่งเสริมค่านิยม ๑๒ ประการ (โตไปไม่โกง)

๒.๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา เช่น โรงเรียนบ้านพอแดง และโรงเรียนวัดเหมืองประชาราม ชุมชน ได้แก่ ชุมชนบ้านเหมืองฝรั่ง และชุมชนตลาดท้ายเหมือง และบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน เช่น ครู นายกอบต. ผู้ใหญ่บ้าน สถานที่สำคัญในชุมชน ได้แก่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง อุทยานการเรียนรู้อันดามัน วันสำคัญได้แก่ วันมาฆบูชา วันเข้าพรรษา และวันถือศีลกินเจ อาชีพของคนในชุมชน ได้แก่ การประมง ทำอวนลากเคย การทำเคย และการทำไร่สับปะรด ศาสนา พุทธ และอิสลาม แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน ได้แก่ วัดนิโรธรังสี และบ้านหนังจระ (หนังตะลุง และลิเกป่า) และศาลเจ้าเล่งซันแก๊ง สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทย ได้แก่ การจัดกิจกรรม ๑๐๐ ปีธงไตรรงค์ และเช่นปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย มีการแต่งกายด้วยผ้าไทย (ชุดปะบ๋า ชุดยะหย่า) มีการส่งเสริมการทำขนมไทย ขนมพื้นบ้าน (เต้าซ้อ, ซีมอด, ขนมเทียน, ท่อนใต้และขนมต้ม) หรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่นๆ มีศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง อาหารพื้นบ้าน ได้แก่ ต้มกะทิผักเหลียงกุ้งสด ผัดผักลั่นหาน้ำมันหอย และผัดผักกูดหมูสับ

๒.๓ ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์ เช่น พ่อแม่ สัตว์ ในท้องถิ่นที่เด็กควรรู้จักได้แก่ วัว ควาย แพะ พืชในท้องถิ่นที่เด็กควรรู้จักได้แก่ ผักลิ้นห่าน ผักเหลียง ผักกูด ตลอดจนการรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ ได้แก่ สึนามิ และน้ำท่วม แรงและพลังงานในชีวิตประจำวันที่แวดล้อมเด็ก รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาสาธารณสุขสมบัติ ได้แก่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง ส่วนแหล่งเรียนรู้ธรรมชาติในท้องถิ่น ได้แก่ ชายหาดท้ายเหมือง และ น้ำตกลำปี

๒.๔ สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวันความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบตัว โดยมีการจัดทำโครงการโรงเรียน ๒ ภาษา คือภาษาจีนและภาษาอังกฤษ เวลา เงิน ประโยชน์ การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคมในชุมชนที่เด็กควรรู้จัก ได้แก่ รถสองแถวไม้ รถมอเตอร์ไซด์ เรือหางยาว ครกตำเคย อวนลากเคย และเรือประมง เทคโนโลยีและการสื่อสารต่างๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัย ได้แก่ ห้องเรียนอัจฉริยะ และรักษาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เช่น ชายหาดท้ายเหมือง และ น้ำตกลำปี

ตารางวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ อายุ ๓ - ๔ ปี

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
ด้านร่างกาย	มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี	๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย		
		๑.๒ มีสุขภาพอนามัยสุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ ยอมรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่สะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - รับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ อาหารจากผักในท้องถิ่น เช่น ผักลั่นหนาน ผักนํ้ามัน หอย และต้มผักเหลียงกุ่มสด	๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตัว (๑) การปฏิบัติตนตามสุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
			๑.๒.๒ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารและหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาด เช่น กิจกรรมล้างมือ และการแปรงฟันที่ถูกต้อง	
			๑.๒.๓ นอนพักผ่อนเป็นเวลา	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - มีสุขภาพอนามัยที่ดี	
			๑.๒.๔ ออกกำลังกายเป็นเวลา	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - มีสุขภาพอนามัยที่ดี เช่น กิจกรรมออกกำลังกายในตอนเช้า	

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
		๑.๓ รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๑ เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยเมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองจากผู้อื่นและภัยใกล้ตัว รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย เช่น การอบรม ช่วยเหลือเด็กจมน้ำ และการให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลิงไหม้	๑.๑.๔ การรักษาความปลอดภัย (๑) การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจกรรมประจำวัน (๒) การฟังนิทาน เรื่องราวเหตุการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย (๓) การเล่นเกมเล่นอย่างปลอดภัย (๔) การเล่นเกมบทบาทสมมติเหตุการณ์ต่างๆ
	มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน	๒.๑ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้	๒.๑.๑ เดินตามแนวที่กำหนดได้	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - มีสุขภาพอนามัยที่ดี	๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (๒) การเคลื่อนไหวเคลื่อนไหวที่
๒.๑.๒ กระโดด ๒ ขาขึ้นลงอยู่กับที่ได้			เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - มีสุขภาพอนามัยที่ดี	๑.๑.๕ การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายตนเอง (๑) การเคลื่อนไหวโดยควบคุมตนเองไปในทิศทางระดับและพื้นที่	
๒.๑.๓ วิ่งแล้วหยุดได้			เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - มีสุขภาพอนามัยที่ดี	๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (๒) การเคลื่อนไหว	
๒.๑.๔ รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย			เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - มีสุขภาพอนามัยที่ดี	๑.๑.๑ การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (๔) การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ	
๒.๒ ใช้มือ-ตาประสานสัมพันธ์กัน		๒.๒.๑ ใช้กรรไกรตัดกระดาษขาดจากกันได้โดยใช้มือเดียว	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - ทำสื่อต่างๆด้วยตนเอง	๑.๒.๒ การใช้กล้ามเนื้อเล็ก (๔) การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วยเศษวัสดุ (๕) การหยิบจับการใช้กรรไกรการฉีก การตัดการปะและการร้อยวัสดุ	

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๒.๒.๒ เขียนรูปวงกลมตามแบบได้	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - ทำสื่อต่างๆด้วยตนเอง	๑.๒.๒ การใช้กล้ำมเนื้อเล็ก (๒) การเขียนภาพและการเล่นกับสี (๓) การปั้น (๔) การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วยเศษวัสดุ
			๒.๒.๓ ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑ เซนติเมตรได้	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง เช่น การร้อยลูกยาง และการร้อยเปลือกหอย	๑.๑.๒ การใช้กล้ำมเนื้อเล็ก (๑) การเล่นเครื่องเล่นสัมผัสและการสร้างจากแท่งไม้บล็อก (๔) การประดิษฐ์สิ่งต่างๆด้วยเศษวัสดุ
ด้านอารมณ์	มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข	๓.๑ แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓.๑.๑ แสดงอารมณ์ ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม	๑.๒.๒ การเล่น (๑) การเล่นอิสระ (๒) การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ (๓) การเล่นตามมุมประสบการณ์ (๔) การเล่นนอกห้องเรียน ๑.๒.๕ การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ (๑) การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามความสามารถของตนเอง ๑.๒.๖ การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (๑) การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจและการช่วยเหลือปอบโยนเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
		๓.๒ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๓.๒.๑ กล้าพูดกล้าแสดงออก	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	๑.๒.๓ คุณธรรมจริยธรรม (๑) การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ (๒) การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม (๓) การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม ๑.๒.๑ สุนทรียภาพดนตรี (๒) การเล่นบทบาทสมมติ
			๓.๒.๒ แสดงความพอใจในผลงานตนเอง	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง	๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์ (๑) การพูดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น (๓) การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม
	มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว	๔.๑ สนใจ มีความสุข และแสดงออก ผ่านงานศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว	๔.๑.๑ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านงานศิลปะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - ความภูมิใจในตนเองการสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	๑.๒.๑ สุนทรียภาพ ดนตรี (๕) การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ (๖) การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม ๑.๒.๔ การแสดงออกทางอารมณ์ (๕) การทำงานศิลปะ

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๔.๑.๒ สนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านเสียงดนตรี	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงออกทางอารมณ์	๑.๒.๑ สนุกทริยภาพ ดนตรี (๑) การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี (๒) การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ (๔) การร้องเพลง
			๔.๑.๓ สนใจ มีความสุข และแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวประกอบเพลง จังหวะ และดนตรี	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงออกทางอารมณ์	๑.๒.๑ สนุกทริยภาพ ดนตรี (๓) การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี
	มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม	๕.๑ ซื่อสัตย์สุจริต	๕.๑.๑ บอกหรือชี้ได้ว่าสิ่งใดเป็นของตนเองและสิ่งใดเป็นของผู้อื่น	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น	การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น (๒) การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น (๓) การทำศิลปะแบบร่วมมือ

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๕.๒.๒ แบ่งปันผู้อื่นได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงมารยาทที่ดี กิจกรรมส่งเสริมมารยาทไทย เช่น การเดินผ่านหน้าผู้ใหญ่ การกล่าวขอโทษ-ขอบคุณ	๑.๒.๒ การเล่น (๑) การเล่นอิสระ (๒) การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ (๓) การเล่นตามมุมประสบการณ์/มุมเล่นต่างๆ (๔) การเล่นนอกห้องเรียน
		๕.๔ มีความรับผิดชอบ	๕.๔.๑ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จเมื่อมีผู้ช่วยเหลือ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - ความภูมิใจในตนเองการสะท้อนการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	๑.๒.๑ สนุกทริยภาพ ดนตรี (๕) การทำกิจกรรมศิลปะ (๖) การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม ๑.๒.๒ การเล่น (๓) การเล่นตามมุมประสบการณ์/มุมเล่นต่างๆ (๔) การเล่นนอกห้องเรียน
ด้านสังคม	มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๖.๑ ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	๖.๑.๑ แต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การกำกับตนเองการเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น	๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน (๑) การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๖.๑.๒ รับประทานอาหารด้วยตนเอง	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - รับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ เช่น ผักลีนาน้ำมันหอย และต้มกะทิผักเหลียงกุ้งสด	๑.๓.๓ การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย (๒) การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย (๓) การประกอบอาหารไทย
			๖.๑.๓ ใช้ห้องน้ำห้องส้วมโดยมีผู้ช่วยเหลือ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาด เช่น โครงการทันตสุขภาพ และกิจกรรมการล้างมือและแปรงฟันที่ถูกต้องวิธี	๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วมและบทบาทสมาชิกของสังคม (๔) การดูแลห้องน้ำ ห้องเรียนร่วมกัน
		๖.๒ มีวินัยในตนเอง	๖.๒.๑ เก็บของเล่นของใช้เข้าที่เมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน - การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น - การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง เช่น การร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง	๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วมและบทบาทสมาชิกของสังคม (๑) การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน (๔) การดูแลห้องเรียนร่วมกัน (๒) การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน (๓) การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ
			๖.๒.๒ เข้าแถวตามลำดับก่อนหลังได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน - การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น	

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
		๖.๓ ประหยัดและพอเพียง	๖.๓.๑ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างประหยัดและพอเพียงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - ประโยชน์ การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ เช่น ครก ตำเคย และอวนลากเคย	๑.๓.๑ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน (๒) การปฏิบัติตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๒) การใช้วัสดุและสิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า
	มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย	๗.๑ ดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗.๑.๑ มีส่วนร่วมดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - สถานที่ศึกษา ชุมชน - สถานที่สำคัญในชุมชน ได้แก่ อุทยานการเรียนรู้อันดามัน - แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน ได้แก่ บ้านหนังจร - แหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ศูนย์เศรษฐกิจพอเพียงบ้านเหมืองฝรั่ง ธรรมชาติรอบตัว - การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาธรรมชาติสมบัติ ได้แก่ ให้เด็กเก็บขยะบริเวณชายหาด	๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๖) การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน ๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๒) การใช้วัสดุและสิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๗.๑.๒ ทิ้งขยะได้ถูกที่	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก -ให้เด็กทิ้งขยะให้ถูกที่	๑.๓.๒ การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๑) การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลสิ่งแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในห้องเรียน
		๗.๒ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทย และรักความเป็นไทย	๗.๒.๑ ปฏิบัติตนตามมารยาทไทยได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงมารยาทที่ดีเช่น ใส่ชุดไทยทุกวันศุกร์ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก -วันสำคัญทางศาสนา เช่น วันเข้าพรรษา วันมาฆบูชา และวันถือศีลกินเจปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย คือแต่งชุดไทย - ศาสนา ได้แก่ ศาสนาพุทธ และอิสลาม แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน ได้แก่ บ้านหนังจระ และศาลเจ้าเล่งสิ้นแก้ง - แหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การลากอวนเคย ตากเคย ต้ำเคย	๑.๓.๓ การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย (๒) การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย (๓) การประกอบอาหารไทย (๔) การศึกษานอกสถานที่ (๕) การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๗.๒.๒ กล่าวคำขอบคุณและขอโทษเมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงมารยาทที่ดี เช่น การกล่าวขอโทษและขอบคุณ	๑.๓.๓ การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย (๑) การเล่นบทบาทสมมุติการปฏิบัติตน ในความเป็นไทย (๔) การศึกษานอกสถานที่
			๗.๒.๓ หยุดยีนเมื่อได้ยินเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมี	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทย เช่นกิจกรรมวันครบรอบ ๑๐๐ ปี รัชชาติไทย	๑.๓.๓ การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย (๒) การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย (๕) การละเล่นพื้นบ้านของไทย
	มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	๘.๑ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	๘.๑.๑ เล่นและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กที่แตกต่างไปจากตน	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน เช่น กิจกรรมดูแลและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมบริเวณชายทะเลท้ายเหมือง	๑.๓.๗ การยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล (๑) การเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน
		๘.๒ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น	๘.๒.๑ เล่นร่วมกับผู้อื่นลำพังหรือกับผู้อื่น	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - การกำกับตนเอง การเล่น และทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น	๑.๓.๖ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง (๑) การให้ความร่วมมือในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๘.๒.๒ ยืมหรือทักทายผู้ใหญ่และบุคคลที่คุ้นเคยได้เมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - มีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน	๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม (๓) การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ๑.๓.๕ การเล่นและทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ (๑) การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
		๘.๓ ปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	๘.๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลงเมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม (๑) การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน
			๘.๓.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามเมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น	๑.๓.๕ การเล่นและทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ (๒) การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น (๓) การทำศิลปะแบบร่วมมือ
			๘.๓.๓ ยอมรับการประนีประนอมแก้ไขปัญหาเมื่อมีผู้ชี้แนะ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว และโรงเรียน	๑.๓.๔ การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของสังคม (๒) การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่ฟังประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
ด้านสติปัญญา	มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย	๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและพูดโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - การรู้จักประวัติความเป็นมาของตนเองและครอบครัว เช่น โครงการเยี่ยมบ้าน โครงการสานสัมพันธ์ผู้ปกครอง	๑.๔.๑ การใช้ภาษา (๓) การฟังเพลงนิทาน คำคล้องจอง บทละครหรือเรื่องราวต่างๆ (๕) การพูดกับคนอื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือผู้เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง
				เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - บุคคลต่างๆที่เด็กต้องเกี่ยวข้องกับหรือใกล้ชิด เช่น ครู นายก อบต. ผู้ใหญ่บ้าน - สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน เช่น วัดนิโรธรังสี และศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก -การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน สอนภาษาจีนกลางและภาษาอังกฤษ สัปดาห์ ๑ วันใช้ภาษาจีนยกย่นเข้ามาผสมผสานกับภาษาไทยท้องถิ่น เช่น กระโปรง (ผ้าก๊วย) กางเกง (ผ้าค้อ) ถังน้ำ (เปะ) เก้าอี้ (บังกุ) เป็นต้น	

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			๙.๑.๒ เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้น	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - ครอบครั้ว เช่น โครงการเยี่ยมบ้าน โครงการสานสัมพันธ์ผู้ปกครอง - บุคคลต่างๆที่เด็กเกี่ยวข้อง สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน เช่น การแนะนำบุคคลที่ควรรู้จักภายในชุมชน นายก อบต. ผู้ใหญ่บ้าน - สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน เช่น วัดนิโรธรังสี และศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง - อาชีพของคนในชุมชน การประมง ไร่ สับปะรด	๑.๔.๑ การใช้ภาษา (๖) การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ (๗) การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่น และการกระทำต่างๆ
		๙.๒ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์	๙.๒.๑ อ่านภาพ และพูดข้อความด้วยภาษาของตน	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก - ครอบครั้ว เช่น โครงการเยี่ยมบ้าน โครงการสานสัมพันธ์ผู้ปกครอง - บุคคลต่างๆที่เด็กเกี่ยวข้อง สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน เช่น การแนะนำบุคคลที่ควรรู้จักภายในชุมชน	๑.๔.๑ การใช้ภาษา (๑๐) การอ่านหนังสือภาพนิทาน หลากหลายประเภท/รูปแบบ (๑๑) อ่านอย่างอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกับการอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ (๑๒) การเห็นแบบอย่างของการอ่านที่ถูกต้อง (๑๓) การสังเกตทิศทางการอ่าน ตัวอักษรคำและข้อความ

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
				<p>นายก อบต. ผู้ใหญ่บ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานที่สำคัญของคนในชุมชน เช่น วัดนิโรธรังสี ศูนย์วิจัยและพัฒนาสัตว์น้ำชายฝั่งพังงา - อาชีพของคนในชุมชน การประมง ทำไร่สับปะรด - วันสำคัญ วันเข้าพรรษา ประเพณีถือศีลกินเจ ประเพณีปล่อยเต่า <p>สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้หนังสือและตัวหนังสือ 	<p>(๑๔) การอ่านและชี้ข้อความโดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวาจากบนลงล่าง</p> <p>(๑๕) การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตนหรือคำคุ้นเคย</p>
			๙.๒.๒ เขียนขีดเขียน อย่างมีทิศทาง	<p>เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ นามสกุล 	<p>๑.๔.๑ การใช้ภาษา</p> <p>(๑๙) การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง</p> <p>(๒๐) การเขียนร่วมกันตามโอกาสและการเขียนอิสระ</p>
	มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นฐานในการเรียนรู้	๑๐.๑ มีความสามารถในการคิดรวบยอด	๑๐.๑.๑ บอกลักษณะของสิ่งต่างๆจากการสังเกตโดยใช้ประสาทสัมผัส	<p>เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - รูปร่างหน้าตา อวัยวะต่างๆ <p>ธรรมชาติรอบตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ เช่น ช้าง ควาย วัว แพะ และไก่ ส่วนพืช เช่น ผักลิ้นห่าน ผักเห็ด ผักกูด และผักหวาน ป่า ฯลฯ 	<p>๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและการแก้ปัญหา</p> <p>(๑) การสังเกตลักษณะส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆโดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม</p> <p>๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้</p> <p>(๑) การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว</p>

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
				<p>สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <p>-รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส</p> <p>เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก</p> <p>- สถานศึกษา ได้แก่ โรงเรียน บ้านพอดแดง และโรงเรียนวัดเหมืองประชาราม ชุมชน เช่น ชุมชนตลาดท้ายเหมือง และชุมชนบ้านเหมือง</p> <p>แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน เช่น บ้านหนังจร ศาลเจ้าเล่งซันแก้ง</p> <p>แหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านเหมืองฝรั่ง บ้านหนังจร และการทำอวนลากเคย</p>	
			๑๐.๑.๒ จับคู่หรือเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ โดยใช้ลักษณะหรือหน้าที่การใช้งานเพียงลักษณะเดียว	<p>สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <p>- ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน</p>	๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและการแก้ปัญหา (๕) การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆตามลักษณะ และรูปร่าง รูปทรง (๘) การนับและแสดงจำนวนของสิ่ง
			๑๐.๑.๓ คัดแยกสิ่งต่างๆ ตามลักษณะหรือหน้าที่การใช้งาน	<p>สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <p>- ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน</p>	<p>ต่างๆในชีวิตประจำวัน</p> <p>(๙) การเปรียบเทียบ และเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่างๆ</p> <p>(๑๐) การรวบและการแยกสิ่งต่างๆ</p>

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
		๑๐.๒ มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล	๑๐.๑.๔ เรียงลำดับสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างน้อย ๓ ลำดับ	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน - เงิน	๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและการแก้ปัญหา (๑๑)การบอก และแสดงอันดับที่ของสิ่งต่างๆ (๑๔) การบอกแล้วเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลา (๑๕) การนับและแสดงจำนวนของสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวัน (๑๖) การอธิบาย เชื่อมโยงสาเหตุ และผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ (๑๗) การคาดเดาหรือคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล (๑๘) การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล (๑๙) การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา
			๑๐.๒.๑ ระบุผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำเมื่อมีผู้ชี้แนะ	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัว - เวลา	
			๑๐.๒.๒ คาดเดา หรือคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้	สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆรอบตัว	
		๑๐.๓ มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ	๑๐.๓.๑ ตัดสินใจในเรื่องง่ายๆ	ธรรมชาติรอบตัว - ดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ เช่น สึนามิ ฝนน้ำท่วม - แรงและพลังงานในชีวิตประจำวันที่แวดล้อมเด็ก	
			๑๐.๓.๒ แก้ปัญหาโดยลองผิดลองถูก		

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
	มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์	๑๑.๑ ทำงานศิลปะตาม จินตนาการและความคิด สร้างสรรค์	๑๑.๑.๑ สร้างผลงานศิลปะเพื่อ สื่อสารความคิด ความรู้สึกของ ตนเอง	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - รูปร่างหน้าตา อวัยวะต่างๆ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและ สถานที่แวดล้อมเด็ก - ครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน ธรรมชาติรอบตัว - ชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ การ เปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ ของ มนุษย์ สัตว์ พืช สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ โครงการ โรงเรียน ๒ ภาษา คือ ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ	๑.๔.๓ จินตนาการและความคิด สร้างสรรค์ (๑) การรับรู้และการสร้างความคิด ความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุของเล่นและ ชิ้นงาน (๒) การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่าน ภาษาท่าทางการเคลื่อนไหวและศิลปะ (๓) การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้ รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่หลากหลาย
		๑๑.๒ แสดงท่าทาง เคลื่อนไหวตามจินตนาการ อย่างสร้างสรรค์	๑๑.๑.๒ เคลื่อนไหวท่าทางเพื่อ สื่อสารความคิด ความรู้สึกของ ตนเอง		

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
	มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย	๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	<p>๑๒.๑.๑ สนใจฟังและอ่านหนังสือด้วยตนเอง</p> <p>๑๒.๑.๒ ๑๒.๑.๒ กระตือรือร้น ในการเข้าร่วมกิจกรรม</p>	<p>สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้หนังสือและตัวหนังสือ <p>เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน <p>เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันได้แก่ เด็กมีการสื่อสารด้วยภาษาจีน และภาษาอังกฤษ เช่น การกล่าวทักทายในชีวิตประจำวัน 	<p>๑.๔.๔ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และแสวงหาความรู้</p> <p>(๑) การสำรวจสิ่งต่างๆและแหล่งเรียนรู้รอบตัว</p> <p>(๒) การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ</p> <p>(๓) การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ</p> <p>(๔) การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆและแผนภูมิอย่างง่าย</p>

พัฒนาการ	มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้	
				สาระที่ควรเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ
			<p>๑๒.๒.๒ ใช้ประโยคคำถามว่า “ใคร” “อะไร” ในการค้นหาคำตอบ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ เช่น สึนามิ และน้ำท่วม - แรงแและพลังงานในชีวิตประจำวันที่แวดล้อมเด็ก สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก - การใช้หนังสือและตัวหนังสือ - ยานพาหนะ เช่น มอเตอร์ไซด์ รถยนต์ และเรือยาว - การคมนาคม เทคโนโลยีและการสื่อสารต่างๆที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัดปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม เช่น ชายทะเลท้ายเหมือง และน้ำตกลำปี 	<p>๑.๔.๒ การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและการแก้ปัญหา</p> <p>(๑๖)การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ</p> <p>(๑๗)การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล</p> <p>(๑๘)การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล</p>

การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์ ยึดหลักสำคัญการจัดประสบการณ์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ สำหรับเด็กปฐมวัย ๓ - ๖ ปี เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะการบูรณาการผ่านการเล่น การลงมือกระทำจากประสบการณ์ตรงอย่างหลากหลาย เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ไม่จัดเป็นรายวิชา โดยมีหลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้

๑. หลักการจัดประสบการณ์

๑.๑ จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้้อย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างสมดุล และต่อเนื่อง

๑.๒ เน้นเด็กเป็นสำคัญสนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่

๑.๓ จัดให้เด็กได้รับการพัฒนา โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาการของเด็ก

๑.๔ จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ พร้อมทั้งนำผลการประเมินมาพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

๑.๕ ให้พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

๒. แนวทางการจัดประสบการณ์

๒.๑ จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการทำงานของสมอง ที่เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ ทางโรงเรียนอนุบาลอบต.ท้ายเหมือง มีการนำหลักการและแนวคิดของนักจิตวิทยาต่างๆ เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ กลุ่มพฤติกรรมนิยมของ B.F. Skinner (การเสริมแรง) เพียเจต์ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (การเรียนรู้จากการสังเกตหรือเลียนแบบ) จอนส์ ดิวอี้ ทฤษฎีการเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ ทฤษฎีโฮเวลด์การ์ดเนอร์ การเรียนรู้แบบพหุปัญญา ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้นำทฤษฎีเหล่านี้มาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของโรงเรียน

การสอนแบบโครงการ (Project Approach) คือ การศึกษาสืบค้นลงลึกในเรื่องที่เด็กสนใจ หรือทั้งผู้สอนและเด็กสนใจ แบ่งเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเริ่มต้นโครงการ ระยะพัฒนาโครงการ และระยะสรุปโครงการ ซึ่งในแต่ละระยะประกอบด้วย การอภิปราย การออกภาคสนาม การสืบค้น การนำเสนอ และจัดแสดง

การสอนภาษาโดยรวม/ธรรมชาติ (Whole Language) นวัตกรรมนี้มีปรัชญาความเชื่อว่าการสอนภาษาให้กับเด็กนั้น ต้องเป็นการสอนภาษาที่สื่อความหมายกับเด็ก ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน เด็กจึงจะเรียนรู้ภาษาได้ดีและเด็กควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยภาษาที่สื่อความหมาย มีการจัดสื่อเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการเล่นได้อย่างเป็นธรรมชาติที่สุด ไม่ใช่การทำแบบฝึกปฏิบัติ

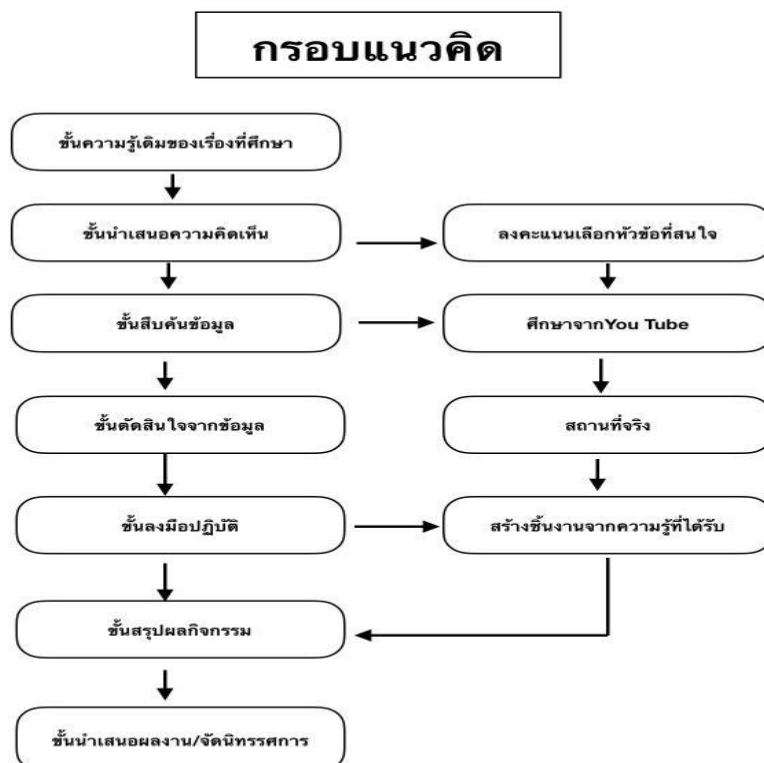
การสอนตามแนวคิด วอลดอร์ฟ (Waldorf) แนวคิดนี้เชื่อว่า เด็กปฐมวัยเรียนรู้จากการเลียนแบบ ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีกับเด็ก จุดมุ่งหมายของวอลดอร์ฟ คือ ช่วยให้นักเรียนบรรลุศักยภาพสูงสุดที่ตนมี พัฒนามนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่ดี มีสังคมที่สมบูรณ์ โดยเน้นในเรื่องจิตวิญญาณ ความรู้สึก เน้นการสร้างเจตคติในตัวเด็ก เน้นสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทำจากธรรมชาติ

การสอนตามแนวคิด นีโอ-ฮิวแมนนิส (Neo-Humanist) แนวคิดนี้เชื่อว่า เด็กเปรียบเสมือนกิ่งไม้อ่อน ๆ ที่ตัดได้ เพราะฉะนั้นจึงควรให้ความสนใจกับการศึกษาระดับปฐมวัยยิ่งกว่าการศึกษาระดับใด ๆ การจะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้นั้น เกิดจากศักยภาพ ๔ ด้าน คือ ด้านร่างกาย จิตใจ ความมีน้ำใจ และวิชาการ กระบวนการเรียนรู้จะอาศัยหลัก ๔ ข้อ คือ คลื่นสมองต่ำ การประสานกันของเซลล์สมอง ภาพพจน์ต่อตนเอง และการให้ความรู้สึก

สำหรับการนำแนวคิดจากนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการจัดประสบการณ์ ผู้สอนต้องทำความเข้าใจนวัตกรรมนั้น ๆ แต่ละนวัตกรรมจะมีจุดเด่นของตนเอง แต่โดยภาพรวมแล้ว นวัตกรรมส่วนใหญ่จะยึดเด็กเป็นสำคัญ การลงมือปฏิบัติจริงด้วยตัวเด็กจะเป็นหัวใจสำคัญในแต่ละนวัตกรรม โรงเรียนอนุบาลอบต.ท้ายเหมือง ใช้นวัตกรรมต่อไปนี้

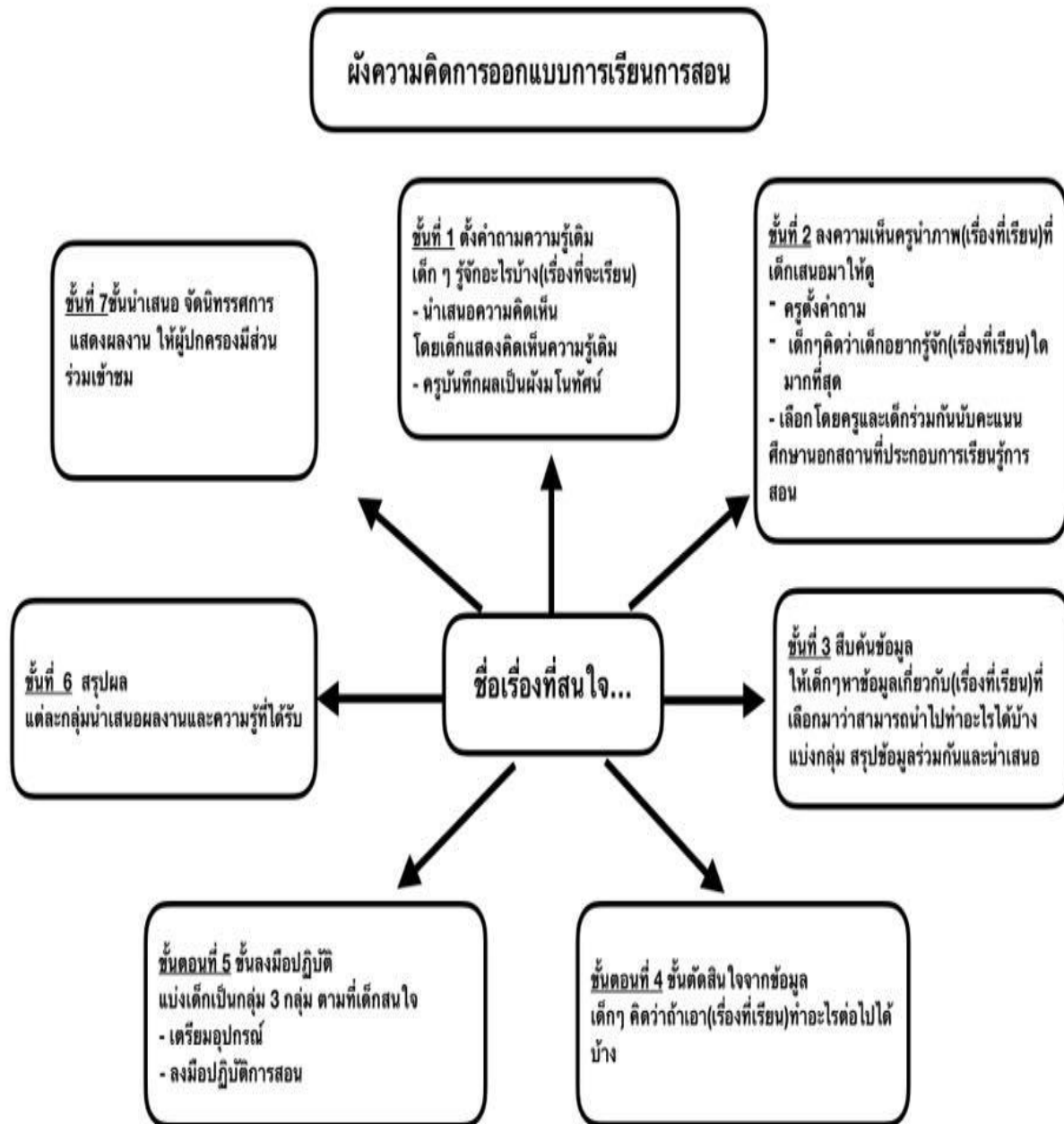
โรงเรียนอนุบาลอบต.ท้ายเหมือง จึงได้นำนวัตกรรมการเรียนการสอนแบบ Project Approach เป็น การเรียนการสอนในรูปแบบโครงการ มีวิธีการสอนที่ให้โอกาสเด็กปฐมวัย ได้เรียนรู้โดยการสืบค้นข้อมูลจาก เรื่องที่เด็กสนใจ เพื่อหาคำตอบจากคำถามของเด็ก เพื่อให้เพื่อน หรือครู ร่วมกันคิดกระบวนหาคำตอบ ส่วน สารการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในหลักสูตรนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ทั้ง ๔ สาระ และนำมาบูรณาการ ให้เข้ากับหน่วยการเรียนรู้ที่ได้นำมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็ก และได้นำรูปแบบ Project Approach มาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้อีกด้วย ซึ่งการเรียนการสอนแบบ Project Approach ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ และแบ่งปันความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับทราบด้วยวิธีที่หลากหลาย และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตรงตามรูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งเหมาะสมกับการเรียนรู้ที่จะช่วย ส่งเสริมพัฒนาการต่างๆของเด็กเป็นอย่างดี ทั้ง ๔ ด้าน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดโดยการนำ โครงการมา บูรณาการปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของสถานศึกษา



๒.๒ จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

ผังความคิดการออกแบบการเรียนการสอน



กิจกรรมการเรียนการสอนนอกเหนือจากหลักสูตรของโรงเรียนอนุบาลอบต.ท้ายเหมือง จัดดังนี้

๑. เน้นการเรียนการสอนภาษาจีน และภาษาอังกฤษ โดยจัดเป็นโรงเรียนสองภาษา สัปดาห์ละ ๒ วัน วันละ ๑ ชั่วโมง ส่วนภาษาอังกฤษจะสอน สัปดาห์ละ ๑ วัน วันละ ๑ ชั่วโมง
๒. เน้นการส่งเสริมทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและสารสนเทศ โดยจัดการเรียน การสอนจากอินเทอร์เน็ต สัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง
๓. เน้นการส่งเสริมสุนทรียภาพทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน ให้เหมาะสมกับบรรยากาศการเรียนรู้ โดยจัดสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่
๔. เน้นการส่งเสริมด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการปลูกผักเศรษฐกิจพอเพียงจัดจำหน่าย ในโรงเรียนแก่ผู้ปกครอง โดยจัดการเรียน การสอนให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงในการเตรียมแปลงปลูก เพาะต้นกล้า ปลูก และดูแลรักษาด้วยตนเอง สัปดาห์ละ ๑ วัน และยังมีการส่งเสริมและอนุรักษ์ความเป็นไทยโดยการจัดกิจกรรมทำขนมไทย ทุกวันศุกร์

๒.๓ จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลาง และองค์ความรู้ในท้องถิ่น เช่น

๒.๔ จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ริเริ่มคิด วางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำและนำเสนอความคิดโดยผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก

๒.๕ จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่นกับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่นมีความสุข และการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่าง ๆ กัน

๒.๖ จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก สอดคล้องกับบริบท สังคม และวัฒนธรรมที่แวดล้อมเด็ก

๒.๗ จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และการมีวินัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัด

ประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

๒.๘ จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริงโดยไม่คาดการณ์ไว้

๒.๙ จัดทำสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคลนำมาไตร่ตรองและใช้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กและการวิจัยในชั้นเรียน

๒.๑๐ จัดประสบการณ์ โดยให้ พ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วมทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อ แหล่งการเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

๓.การจัดกิจกรรมประจำวัน

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ ๓ – ๖ ปีบริบูรณ์ สามารถนำมาจัดเป็นกิจกรรมประจำวันได้หลายรูปแบบ เป็นการช่วยให้ผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์ทราบว่าแต่ละวันจะทำกิจกรรมอะไร เมื่อใด และอย่างไร ทั้งนี้การจัดกิจกรรมประจำวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานและสภาพชุมชน ที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน การจัดกิจกรรมประจำวันมีหลักการจัดและขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน ดังนี้

๓.๑ หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

๑. กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวันแต่ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก

เช่น วัย ๓ - ๔ ปี มีความสนใจประมาณ ๘ - ๑๒ นาที

วัย ๔ - ๕ ปี มีความสนใจประมาณ ๑๒ - ๑๕ นาที

วัย ๕ - ๖ ปี มีความสนใจประมาณ ๑๕ - ๒๐ นาที

๒. กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า ๒๐ นาที

๓. กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นเสรี เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักการตัดสินใจ คิดแก้ปัญหาคิดสร้างสรรค์ เช่น การเล่นตามมุม การเล่นเกม ฯลฯ ใช้เวลาประมาณ ๔๐ - ๖๐ นาที

๔. กิจกรรมควรมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอกห้อง กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มและผู้สอนและผู้จัด กิจกรรมเป็นผู้ริเริ่มและกิจกรรมที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลังจัดให้ครบทุกประเภท ทั้งนี้ กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับกิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่เหนื่อยเกินไป

๓.๒ ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน

การเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดในแต่ละวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานและสภาพชุมชน ที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน ดังต่อไปนี้

๓.๒.๑ การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เป็นการพัฒนาความแข็งแรง การทรงตัว การยืดหยุ่น ความคล่องแคล่วในการใช้วัยวะต่าง ๆ และจังหวะการเคลื่อนไหวในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นอิสระกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม ปีนป่ายเล่นอิสระ เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

๓.๒.๒ การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เป็นการพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเล็ก กล้ามเนื้อมือ - นิ้วมือ การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและระบบประสาทตา มือ ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นสัมผัส เล่นเกมการศึกษา ฝึกช่วยเหลือตัวเองในการแต่งกาย หยิบจับช้อนส้อม และใช้วัสดุอุปกรณ์ศิลปะ เช่น สีเทียน กรรไกร พู่กัน ดินเหนียว ฯลฯ

๓.๒.๓ การพัฒนาอารมณ์ จิตใจ และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เป็นการปลูกฝังให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัย รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ เมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือโดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเล่นให้เด็กได้มีโอกาสตัดสินใจเลือก ได้รับการตอบสนองตามความต้องการ ได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่อง

๓.๒.๔ การพัฒนาสังคมนิสัย เป็นการพัฒนาให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงาน รับผิดชอบความพลอดภัยของตนเองและผู้อื่น โดยรวมทั้งระมัดระวังอันตรายจากคนแปลกหน้า ให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ ขับถ่าย ทำความสะอาดร่างกาย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎกติกาข้อตกลงของส่วนรวม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ

๓.๒.๕ การพัฒนาความคิด เป็นการพัฒนาให้เด็กมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ความคิดรวบยอด และคิดเชิงเหตุผลทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้สนทนาอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็ก ศึกษาสถานศึกษาที่ เล่นเกมการศึกษา ฝึกการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ฝึกออกแบบและสร้างชิ้นงาน และทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ และรายบุคคล

๓.๒.๖ การพัฒนาภาษา เป็นการพัฒนาให้เด็กใช้ภาษาสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กมีประสบการณ์สามารถตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยใคร่รู้ จัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการฟัง พูด อ่าน เขียน มีนิสัยรักการอ่าน และบุคคลแวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

๓.๒.๗ การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและเห็นความสวยงามของสิ่งต่าง ๆ โดยจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ดนตรี การเคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ อย่างอิสระ เล่นบทบาทสมมติ เล่นน้ำ เล่นทราย เล่นบล็อก และเล่นก่อสร้าง

ตารางจัดกิจกรรมประจำวันโรงเรียนอนุบาลอบต.ท้ายเหมือง

เวลา	กิจกรรม
๐๗.๓๐-๐๘.๓๐	รับเด็กเป็นรายบุคคล
๐๘.๓๐-๐๙.๐๐	เข้าแถวเคารพธงชาติและออกกำลังกาย
๐๙.๐๐-๐๙.๑๐	ตรวจสุขภาพ ไปห้องน้ำและดื่มนม
๐๙.๑๐-๐๙.๓๐	กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
๐๙.๓๐-๑๐.๐๐	กิจกรรมเสริมประสบการณ์
๑๐.๐๐-๑๐.๓๐	กิจกรรมสร้างสรรค์
๑๐.๓๐-๑๑.๐๐	กิจกรรมเสรี(เล่นตามมุม)
๑๑.๐๐-๑๑.๓๐	กิจกรรมเสริมประสบการณ์
๑๑.๐๐-๑๑.๓๐	กิจกรรมกลางแจ้ง
๑๑.๓๐-๑๒.๐๐	พัก (รับประทานอาหารกลางวัน)
๑๒.๐๐-๑๔.๐๐	นอนพักผ่อน
๑๔.๐๐-๑๔.๑๐	เก็บที่นอน ล้างหน้า
๑๔.๑๐-๑๔.๒๐	พัก (รับประทานของว่างบ่าย)
๑๔.๒๐-๑๔.๕๐	กิจกรรมเกมการศึกษา
๑๔.๕๐-๑๕.๐๐	เตรียมตัวกลับบ้าน

การจัดกิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม จัดดังนี้

๑. **กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ** การเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำคล้องจอง มาประกอบการเคลื่อนไหว เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เด็กวัยนี้ร่างกายกำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายยังไม่ผสมผสานหรือประสานสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ การเคลื่อนไหวของเด็กก็มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- ช้า ได้แก่ การคืบ คลาน
- เร็ว ได้แก่ การวิ่ง
- นุ่มนวล ได้แก่ การไหว้ การบิน
- ชิ่งชิ่ง ได้แก่ การกระต๊อบเท้าตัง ๆ ตีกลองตัง ๆ
- ร่าเริงมีความสุข ได้แก่ การตบมือ หัวเราะ
- เศร้าโศกเสียใจ ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง

ทิศทางการเคลื่อนไหว

- เคลื่อนไหวไปข้างหน้าและข้างหลัง
- เคลื่อนไหวไปข้างซ้ายและขวา
- เคลื่อนตัวขึ้นและลง
- เคลื่อนไหวรอบทิศ

รูปแบบการเคลื่อนไหว

๑. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน ได้แก่ การเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของเด็ก มี ๒ ประเภท
 - ๑.๑ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ ได้แก่ ตบมือ ผงกศีรษะ ขยิบตา ซันเข้า เคาะเท้า เคลื่อนไหวมือและแขน มือและนิ้วมือ เท้าและปลายเท้า
 - ๑.๒ การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ได้แก่ คลาน คืบ เดิน วิ่ง กระโดด ควมม้า ฯลฯ
๒. การเลียนแบบ มี ๔ ประเภท คือ
 - ๒.๑ เลียนแบบท่าทางสัตว์
 - ๒.๒ เลียนแบบท่าทางคน
 - ๒.๓ เลียนแบบเครื่องยนต์กลไก และเครื่องเล่น
 - ๒.๔ เลียนแบบปรากฏการณ์ธรรมชาติ
๓. การเคลื่อนไหวตามบทเพลง ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือทำท่าทางประกอบเพลง
๔. การทำท่าทางกายบริหารประกอบเพลง หรือคำคล้องจอง
๕. การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การเคลื่อนไหวที่让孩子คิดสร้างสรรค์ท่าทางขึ้นเอง อาจขึ้นด้วยการป้อนคำถาม หรือใช้อุปกรณ์ประกอบ
๖. การเล่นหรือการแสดงท่าทางตามคำบรรยาย เรื่องราว ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือแสดงท่าทางตามจินตนาการจากเรื่องราวหรือคำบรรยายที่ผู้สอนเล่า
๗. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อตกลง ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือทำท่าทางตามสัญญาหรือคำสั่งตามที่ได้ตกลงไว้ก่อนเริ่มกิจกรรม
๘. การฝึกทำท่าทางเป็นผู้นำ ผู้ตาม ได้แก่ การเคลื่อนไหวหรือทำท่าทางจากความคิดสร้างสรรค์ของเด็กเอง แล้วให้เพื่อนปฏิบัติตาม



๒. กิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวอย่างมีจุดหมาย ฝึกให้เด็กคิด แก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล ฝึกการเข้าสังคม และฝึกการใช้ภาษา ผ่านการปฏิบัติด้วยตนเอง โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย เช่น การสนทนา อภิปราย การเล่านิทาน การสาธิต ทดลอง การปฏิบัติการ การศึกษานอกสถานที่ การเล่นเกม ท่องคำคล้องจอง เล่นเกม

การเรียนรู้แบบลงมือกระทำ (Active Learning) เป็นการเรียนรู้ซึ่งเด็กได้จัดกระทำกับวัตถุ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล ความคิด และเหตุการณ์ จนกระทั่งสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วย การเรียนรู้แบบลงมือกระทำเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาเด็ก

จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้แก่เด็กในความดูแล เนื่องจากกิจกรรมเสริมประสบการณ์จะช่วยให้เด็กปฐมวัยเจริญเติบโต เป็นผู้ที่คิดอย่างมีเหตุผล มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักการช่วยเหลือ

ตนเอง มีพัฒนาการทางภาษาได้เหมาะสมตามวัย ได้ฝึกคิด แก้ไขปัญหา ใช้เหตุผล ฝึกการทำงาน และเข้าสังคมกับเพื่อน เพื่อให้เกิดความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติด้วยตนเองที่ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า และการใช้ภาษาจากกิจกรรมที่ครูและผู้ปกครองร่วมมือจัดให้เด็กด้วยวิธีการที่ หลากหลาย เช่น การศึกษานอกสถานที่ การเล่านิทาน การแสดงบทบาทสมมติ การทดลอง การสาธิต การอภิปราย เป็นต้นกิจกรรมเสริมประสบการณ์มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการคิดของเด็กปฐมวัย เพราะลักษณะการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์อยู่บนพื้นฐานตามแนวคิดที่ว่า เด็กทุกคนมีศักยภาพในการสร้างองค์ความรู้ โดยอาศัยสภาพจริงที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมของคน โดยจัดอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ผ่านการสัมผัส การชิมชั้บ การเลียนแบบ การกระทำ การเล่นอย่างมีความสุข เพราะการที่เด็กได้ทดลองด้วยตนเองนั้นจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการ สรุปข้อค้นพบหรือเรียกว่า องค์ความรู้ได้จากประสบการณ์ตรง เด็กได้มีโอกาสปฏิบัติโดยวิธีการที่หลากหลาย อีกทั้งยังเป็นการฝึกเด็กให้ได้คิดแก้ปัญหา ใช้เหตุผลและฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ด้วยวิธีการต่างๆ ได้แก่ การสนทนา การอภิปราย การเล่านิทาน การสาธิต การใช้คำถาม การทดลอง ปฏิบัติการ ศึกษานอกสถานที่ การเล่านิทาน บทบาทสมมติ การร้องเพลง เล่นเกม ท่องคำคล้องจอง ฯลฯ เนื่องจากวิธีการดังกล่าว เด็กได้มีโอกาสคิด ได้ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมซึ่งส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสอยู่ในสังคมและมี ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เด็กได้ทดลองปฏิบัติ ให้เด็กได้สังเกตได้ค้นพบด้วยตนเองผ่านกิจกรรมวิทยาศาสตร์ที่ช่วยส่งเสริม การคิดวิจารณ์ญาณของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับที่ดี ทั้งนี้เพราะรูปแบบการจัดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เด็กเป็นผู้ลงมือปฏิบัติการทดลองด้วยตนเอง เด็กได้สำรวจวัสดุ บอกความเหมือนความแตกต่างของวัสดุอุปกรณ์ตามลักษณะและ

คุณสมบัติ จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งเพราะกิจกรรมวิทยาศาสตร์เป็นการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กในกิจกรรม เสริมประสบการณ์

ความสำคัญ

กิจกรรมที่จัดมุ่งฝึกให้เด็กได้มีโอกาสฟัง พูด สังเกต คิดแก้ปัญหา ใช้เหตุผล และฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิด ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน

การจัดการเรียนรู้พื้นฐานขององค์ความรู้

๑. จัดการเรียนรู้โดยไม่แยกเป็นส่วนๆ ให้สอดคล้องกับธรรมชาติของสมองมนุษย์ ซึ่งสามารถทำงาน ได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน และการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับสรีระทั้งหมดของร่างกาย
๒. จัดการเรียนรู้โดยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เพราะการเปลี่ยนแปลงต่างๆของสมองเกิด จากความสัมพันธ์ทางสังคม
๓. จัดการเรียนรู้โดยตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติในการค้นหาความหมายด้วยการ ให้เด็กได้สำรวจและเรียนรู้สิ่งต่างๆ
๔. จัดการเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กำหนดรูปแบบในการเรียนรู้และทำความเข้าใจของตนเอง เนื่องจากสมองจะทั้งรับรู้และทำความเข้าใจรูปแบบต่างๆที่เกิดขึ้นแต่สมองจะสร้างและแสดงออกด้วยรูปแบบ ของตัวเอง
๕. จัดบรรยากาศที่เหมาะสมซึ่งเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ เนื่องจากอารมณ์และการเรียนรู้เป็นสิ่งที่แยกจาก กันไม่ได้และอารมณ์มีผลต่อรูปแบบการเรียนรู้
๖. จัดการเรียนรู้ทั้งการเรียนรู้ที่เป็นภาพรวมและที่เป็นส่วนย่อย เพื่อตอบสนองต่อข้อความรู้ที่ว่าสมอง จะทำการแบ่งข้อมูลออกเป็นส่วนๆและทำความเข้าใจโดยภาพรวมสมองทั้งสองซีกจะทำงานอย่างสัมพันธ์กันใน ทุกๆกิจกรรม
๗. จัดการเรียนรู้โดยใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ในทุกแง่มุม เพราะการเรียนรู้ของสมองจะ ประกอบด้วยจุดสนใจหลักและรับรู้สิ่งต่างๆรอบตัวไปพร้อมๆกัน
๘. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งเอื้อให้ผู้เรียนได้ค่อยๆ ต่อเติมแนวคิด ทักษะ และประสบการณ์ จนกระทั่งเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้อาจเกิดขึ้นโดยที่ตระหนักในสิ่งที่กำลังเรียนรู้ และไม่ได้ ตระหนักว่าเกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้อาจไม่ได้เกิดขึ้นอย่างทันทีแต่ต้องใช้เวลาที่ค่อยๆเกิดขึ้น
๙. จัดการเรียนรู้จากสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน เนื่องจากการเรียนรู้ที่อย่างมีความหมายต่อผู้เรียน เป็นผลมาจากทั้งระบบการจำเป็นมิติและการท่องจำ
๑๐. จัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับหน้าต่างโอกาสของการเรียนรู้ (Windows of opportunity) และ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๑๑. จัดบรรยากาศที่ปราศจากความกลัว และมีความท้าทายให้ต้องการเรียนรู้ เนื่องจากความท้าทาย จะช่วยกระตุ้นให้ต้องการเรียนรู้ส่วนความกลัวจะยับยั้งการเรียนรู้
๑๒. จัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความแตกต่างของเด็กเป็นรายบุคคล เนื่องจากสมองของแต่ละคน ล้วนแตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน



๓.กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยเด็กให้แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการ โดยใช้ศิลปะ เช่น การเขียนภาพ การปั้น การฉีกปะการตัดปะ การพิมพ์ภาพ การร้อย การประดิษฐ์ หรือวิธีการอื่นที่เด็กได้คิดสร้างสรรค์ กิจกรรมสร้างสรรค์ ควรจัดให้เด็กทำทุกวัน โดยอาจจัดวันละ ๒ - ๓ กิจกรรม ให้เด็กเลือกทำอย่างน้อย ๑ -๒ กิจกรรม ตามความสนใจ



๔. กิจกรรมเสรี

กิจกรรมเสรีหรือการเล่นตามมุม เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเล่นอิสระตามมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ที่จัดไว้ในห้องเรียน เช่น มุมบล็อก มุมหนังสือ มุมวิทยาศาสตร์ มุมบ้าน มุมศิลปะ เป็นต้น มุมต่าง ๆ เหล่านี้เด็กมีโอกาสเลือกเล่นได้อย่างเสรีตามความสนใจและความต้องการของเด็ก อาจให้เด็กเลือกทำกิจกรรมที่ผู้สอนจัดเสริมขึ้น เช่น เกมการศึกษา เครื่องเล่นสัมผัส กิจกรรมสร้างสรรค์ประเภทต่าง ๆ

การเล่นสมมุติในบ้านตุ๊กตาหรือบ้านจำลอง

เป็นบ้านจำลองสำหรับให้เด็กเล่น จำลองแบบบ้านจริงๆ อาจทำด้วยเศษวัสดุประเภทผ้าใบ กระสอบ ป่าน ของจริงที่ไม่ใช้แล้ว เช่น หม้อ เต้า ขาม อ่าง เตาไรต์ เครื่องครัว ตุ๊กตาสมมุติเป็นบุคคลในครอบครัว เสื้อผ้า ผู้ใหญ่ที่ไม่ใช้แล้วสำหรับพลัดเปลี่ยน มีการตกแต่งบริเวณใกล้เคียงให้เหมือนบ้านจริงๆ บางครั้งอาจจัดเป็นร้านขายของ สถานที่ทำการต่างๆเพื่อให้เด็กเล่นสมมุติตามจินตนาการของเด็กเอง

การเล่นในมุมช่างไม้

เด็กต้องการการออกกำลังกายในการเคาะ ตอก กิจกรรมการเล่นในมุมช่างไม้ จะช่วยในการพัฒนากล้ามเนื้อให้แข็งแรง ช่วยฝึกการใช้มือและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา นอกจากนี้ยังฝึกให้รักงานและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย



๕. กิจกรรมกลางแจ้ง

กิจกรรมกลางแจ้ง เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้มีโอกาสออกไปนอกห้องเรียนเพื่อออกกำลังกายและแสดงออกอย่างอิสระ โดยยึดความสนใจและความสามารถของเด็กแต่ละคนเป็นหลัก กิจกรรมกลางแจ้งที่ผู้สอนควรจัดให้เด็กได้เล่น เช่น

การเล่นเครื่องสนาม

เครื่องเล่นสนาม หมายถึง เครื่องเล่นที่เด็กอาจปีนป่าย หมุน โยก ซึ่งทำออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น

๑. เครื่องเล่นสำหรับปีนป่าย หรือตาข่ายสำหรับปีนเล่น
๒. เครื่องเล่นสำหรับโยกหรือไกว เช่น ม้าไม้ ชิงช้า ม้านั่งโยก ไม้กระดก ฯลฯ
๓. เครื่องเล่นสำหรับหมุน เช่น ม้าหมุน พวงมาลัยรถสำหรับหมุนเล่น
๔. ราวโหนดขนาดเล็กสำหรับเด็ก
๕. ต้นไม้สำหรับเดินทรงตัว หรือ ไม้กระดานแผ่นเดียว
๖. เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน เช่น รถสามล้อ รถลากจูง ฯลฯ

การเล่นทราย

ทรายเป็นสิ่งที่เด็กๆชอบเล่น ทั้งทรายแห้ง ทรายเปียก นำมาก่อเป็นรูปต่างๆได้ และสามารถนำวัสดุอื่นมาประกอบการเล่นตกแต่งได้ เช่น กิ่งไม้ ดอกไม้ เปลือกหอย พิมพ์ขนม ที่ตักทราย ฯลฯ

ปกติบ่อทรายจะอยู่กลางแจ้ง โดยอาจจัดให้อยู่ใต้ร่มเงาใต้ต้นไม้หรือสร้างหลังคา ทำขอบกั้น เพื่อมิให้ทรายกระจัดกระจาย บางโอกาสพรมน้ำให้ชื้นเพื่อเด็กจะได้ก่อเล่น นอกจากนี้ ควรมีวิธีการปิดกั้นมิให้สัตว์เลื้อยลงไปทำความสกปรกในบ่อทรายได้

การเล่นน้ำ

เด็กทั่วไปชอบเล่นน้ำมาก การเล่นน้ำนอกจากสร้างความพอใจและคลายความเครียดให้เด็กแล้วยังทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อีกด้วย เช่น เรียนรู้ทักษะการสังเกต จำแนกเปรียบเทียบปริมาตร ฯลฯ

อุปกรณ์ที่ใส่น้ำอาจเป็นถังที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะหรืออ่างน้ำ วางบนขาตั้งที่มั่นคง ความสูงพอดีที่เด็กจะยืนได้พอดี และควรมีผ้าพลาสติกกันเสื่อผ้าเปียกให้เด็กใช้คลุมระหว่างเล่น

การเล่นกับอุปกรณ์กีฬา

เป็นการนำอุปกรณ์กีฬามาให้เด็กเล่นอย่างอิสระหรือใช้ประกอบการเล่นที่ให้อิสระแก่เด็กมากที่สุด ไม่ควรเน้นการแข่งขันเพื่อมุ่งหวัง แพ้ - ชนะ อุปกรณ์กีฬาที่นิยมนำมาให้เด็กเล่น เช่น ลูกบอล ห่วงยาง ถุงทราย ฯลฯ

การเล่นเกมการละเล่น

กิจกรรมการเล่นเกมการละเล่นที่จัดให้เด็กเล่น เช่น เกมการละเล่นของไทย เกมการละเล่นของท้องถิ่น เช่น มอญซ่อนผ้า รีรีข้าวสาร แม่งู โพงพาง ฯลฯ การละเล่นเหล่านี้ต้องใช้บริเวณที่กว้าง การเล่นอาจเป็นกลุ่มเล็ก / กลุ่มใหญ่ ก็ได้ ก่อนเล่นผู้สอนอธิบายกติกาและสาธิตให้เด็กเข้าใจ ไม่ควรนำเกมการละเล่นที่มีกติกายุ่งยากและเน้นการแข่งขันแพ้ชนะมาจัดกิจกรรมให้กับเด็กวัยนี้ เพราะเด็กจะเกิดความเครียดและสร้างความรู้สึกละอายใจที่ไม่ดีต่อตนเอง



๖. เกมการศึกษา

เกมการศึกษาเป็นเกมที่ช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์กติกาต่างๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้เด็กรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผลและเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิรูปราง จำนวน ประเภท และความสัมพันธ์เกี่ยวกับพื้นที่ ระยะ เกมการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัย ๓ - ๕ ปี เช่น เกมจับคู่ แยกประเภท จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับ โดมิโน ลอตโต ภาพตัดต่อ ต่อตามแบบ ฯลฯ

หลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ จัดดังนี้

๑. จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการของเด็กเพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ
๒. จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กวันนี้ คือให้เด็กได้ลงมือกระทำเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าได้ คิดแก้ปัญหาด้วยตัวเอง
๓. จัดประสบการณ์ในรูปแบบบูรณาการ คือ บูรณาการทั้งทักษะและสาระการเรียนรู้
๔. จัดประสบการณ์ให้เด็กได้คิดวางแผนตัดสินใจได้ลงมือกระทำและนำเสนอความคิดเห็น
๕. จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่น มีความสุขและเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่าง ๆ กัน
๖. จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก
๗. จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวันตลอดจนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ไปตามความเหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็ก
๘. จัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนรู้ตามวัยของเด็ก
๙. ประเมินการเจริญเติบโตและพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
๑๐. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก

หลักการจัดประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน จัดดังนี้

๑. ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่

๑.๑ การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์ และการเล่นเครื่องเล่นสนาม

๑.๒ การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก โดยจัดกิจกรรมให้เด็ก การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส การเขียนภาพและการเล่นกับสี การปั้นและการประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ด้วยดินเหนียว ดินน้ำมัน แป้งไม้ เศษวัสดุ ฯลฯ การต่อของ บรรจุ เท และแยกชิ้นส่วน

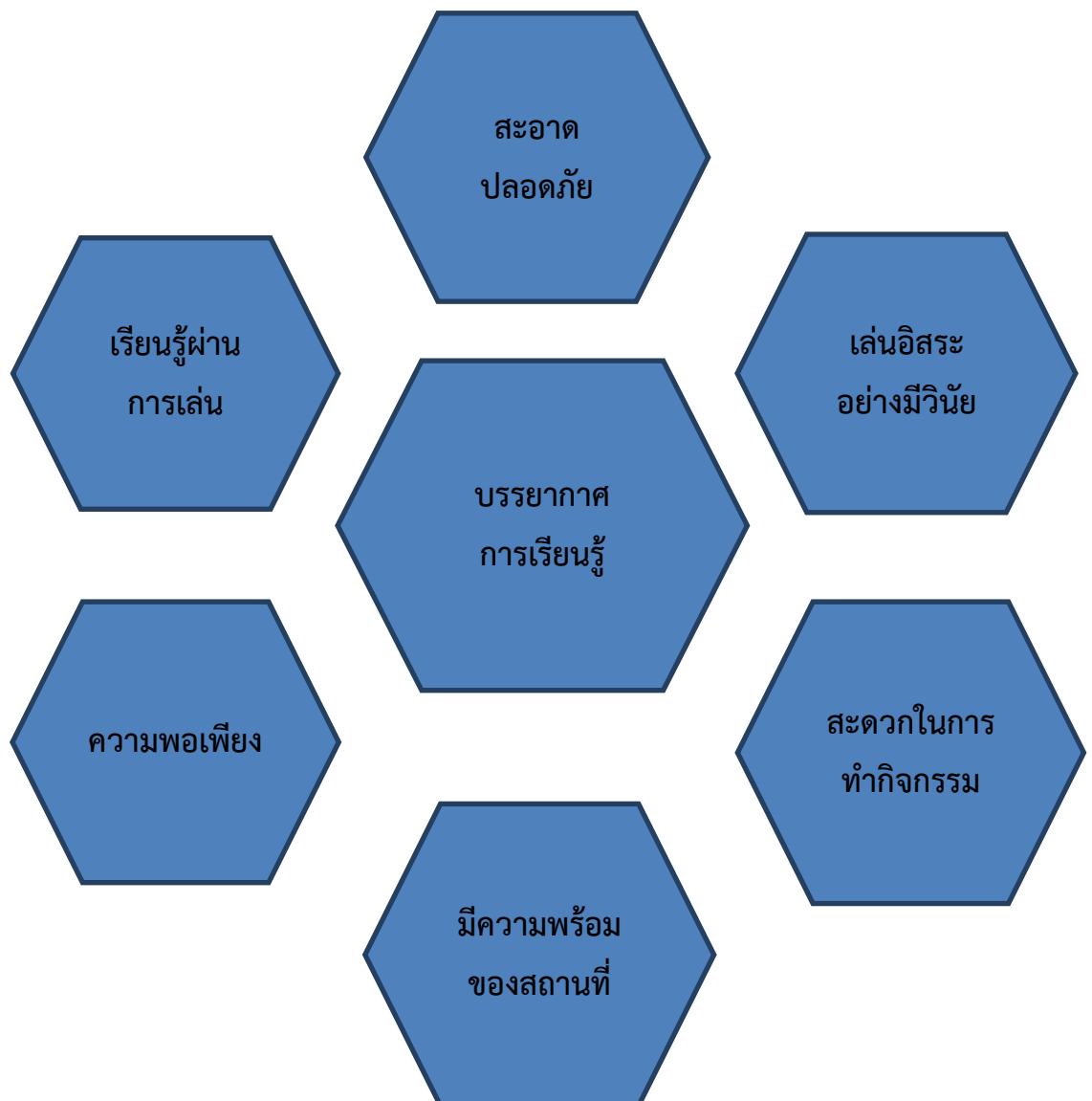
๑.๓ การรักษาสุขภาพ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้ปฏิบัติตามสุขอนามัยที่ดี

๑.๔ การรักษาความปลอดภัย โดยจัดกิจกรรมให้เด็ก การรักษาความปลอดภัยของตนเอง และผู้อื่นในกิจวัตรประจำวัน



การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้มีความสำคัญ เนื่องจากหลักสูตรกำหนดว่าเด็กจะเรียนรู้ทั้งในสภาพแวดล้อมห้องเรียนและนอกห้องเรียน สถานศึกษาจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ โดยคำนึงถึง ธรรมชาติ ความต้องการ ความสนใจ และการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ซึ่งเรียนรู้ผ่านการเล่น เรียนรู้จาก ประสบการณ์ตรง ซึ่งสถานศึกษาจะต้องแสดงสภาพแวดล้อมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ที่มีทั้งด้านจิตภาพ และกายภาพไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้การพัฒนาเด็กบรรลุจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐ มีประเด็นสำคัญดังนี้



สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน

หลักการสำคัญในการจัดหรือสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ คือ ต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ความสะดวก เป้าหมายการพัฒนาเด็ก ความเป็นระเบียบ ความเป็นตัวของเด็กเอง ให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น มั่นใจ และมีความสุขโรงเรียนอนุบาลอบต.ท้ายเหมือง ได้แบ่งเนื้อที่ที่เหมาะสม ดังนี้

๑. พื้นที่อำนวยความสะดวกสำหรับเด็กและครู

- ๑.๑ ที่แสดงผลงานของเด็ก
- ๑.๒ ที่เก็บแฟ้มผลงานของเด็ก
- ๑.๓ ที่เก็บเครื่องใช้ส่วนตัวเด็ก
- ๑.๔ ที่เก็บเครื่องใช้ของครู
- ๑.๕ ป้ายนิเทศตามหน่วยการสอน หรือสิ่งที่เด็กสนใจ

๒. พื้นที่ปฏิบัติกิจกรรมและการเคลื่อนไหว พื้นที่นี้จะใช้ที่ว่างกลางห้องเรียน

๓. พื้นที่จัดมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ มุมเหล่านี้โรงเรียนได้จัดให้มีของเล่น ไว้เพียงพอต่อความต้องการของเด็ก โดยมีการผลัดเปลี่ยนของเล่นตามมุมทุกสัปดาห์ และให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดมุมของเล่น มุมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดให้เด็ก ได้แก่

- ๓.๑ มุมบล็อก จัดให้มีบล็อกไม้ขนาดและรูปทรงแตกต่างกันสำหรับให้เด็กได้นำมาต่อประกอบกัน เป็นสิ่งต่างๆ ตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง
- ๓.๒ มุมหนังสือ จัดให้มีหนังสือที่มีรูปภาพสีสันสวยงาม ที่ใช้ประกอบในการเล่นนิทาน มีแบบฝึกเขียนพยัญชนะไทย
- ๓.๓ มุมบทบาทสมมติ มุมนี้จะจัดแยกเป็นมุมย่อย ได้แก่มุมบ้าน มุมหมอ มุมศิลปะ
- ๓.๔ มุมวิทยาศาสตร์ ได้จัดรวบรวมสิ่งของต่างๆที่เด็กสนใจมาจัดไว้
- ๓.๕ มุมศิลปะ จัดให้มี สีน้ำ สีเทียน พู่กัน รูปปั้นปูนปลาสเตอร์ ดินน้ำมัน ให้เด็กได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่



มุมบล็อก



มุมหนังสือ



มุมวิทยาศาสตร์



มุมบทบาทสมมุติ



มุมศิลปะ

สภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียน

สภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียน คือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในอาคารบริเวณรอบๆ โรงเรียนรวมทั้งจัดสนามเด็กเล่น พร้อมเครื่องเล่นสนาม จัดระวางรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณโรงเรียนละบริเวณรอบนอกโรงเรียน ดูแลรักษาความสะอาด ปลูกต้นไม้ให้ความร่มรื่นรอบๆ บริเวณสถานศึกษา สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

บริเวณสนามเด็กเล่น

ต้องจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตร ดังนี้

สนามเด็กเล่น ควรมีพื้นที่ผิวหลายประเภท เช่น ดิน ททราย หญ้า พื้นที่สำหรับเล่นของเล่นที่มีล้อรวมทั้งที่ล้ม ที่โล่งแจ้ง พื้นที่ดินสำหรับขุด ที่เล่นน้ำ บ่อทราย พร้อมอุปกรณ์ประกอบการเล่น เครื่องสนามสำหรับปีนป่าย ทรงตัว ฯลฯ ทั้งนี้ต้องไม่ติดกับบริเวณที่มีอันตราย ต้องหมั่นตรวจตราเครื่องเล่นให้อยู่ในสภาพแข็งแรงปลอดภัยอยู่เสมอ และหมั่นดูแลความสะอาด

ที่นั่งเล่นพักผ่อน จัดที่นั่งเล่นไว้ใต้ต้นไม้ร่มเงา อาจใช้กิจกรรมกลุ่มย่อยๆ หรือกิจกรรมที่ต้องการความสงบ หรืออาจจัดเป็นลานนันทนาการให้ความรู้แก่เด็กและผู้ปกครอง

สนามเด็กเล่น ประกอบด้วยเครื่องเล่นประเภทปีนป่าย ทรงตัว สนุกสนาน มีพื้นที่สำหรับวิ่งเล่น

เพียงพอ และไม่เกิดอันตรายต่อเด็ก

ที่นั่งพักผ่อน ได้จัดโต๊ะม้าหินอ่อนไว้ตามร่มไม้ ที่เพียงพอสำหรับเด็ก

ลานกิจกรรม



สนามเด็กเล่น



ลานจัดกิจกรรมหน้าอาคาร

บริเวณธรรมชาติ

ปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ พืชผักสวนครัว หากบริเวณสถานศึกษามีไม่มากนักอาจปลูกพืชในกระบะหรือกระถาง



แปลงไม้ดอกไม้ประดับ



สวนหย่อมหน้าอาคารเรียน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

สื่อเพื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวเนื้อหาจากครูหรือจากที่ครูจัดเด็กได้ลงมือกระทำ สัมผัส ค้นหา ด้วยตนเองเพื่อทำให้เด็กเกิดความเข้าใจได้รวดเร็ว อยากเรียนรู้และอยากมาโรงเรียน ซึ่งประเมินได้จากผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกิดกับเด็กปฐมวัย สื่อประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ควรมีสื่อทั้งที่เป็นประเภท /๒มิติ และ/หรือ๓มิติ ที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนวัฒนธรรม สื่อที่ปลอดภัยกับตัวเด็กสื่อที่พัฒนาเด็กในด้านต่างๆ ให้ครบทุกด้าน สื่อที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ปานประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยการจัดการเริ่มต้นจาก สื่อของจริง ภาพถ่าย ภาพโครงร่าง และสัญลักษณ์ ทั้งนี้การใช้สื่อต้องเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจและความต้องการของเด็กที่หลากหลาย โรงเรียนควรนำเสนอที่มีอยู่หรือจัดหาในหลักสูตรสถานศึกษาทั้งในรูปแบบการบรรยายและภาพถ่าย สื่อใช้ในการจัดกิจกรรมเสรี/เล่นตามมุม กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เกมการศึกษา กิจกรรมเสริมประสบการณ์ และกิจกรรมกลางแจ้ง ควรเสนอทั้ง การเลือกสื่อ การจัดหาสื่อ การใช้สื่อ การประเมินการใช้สื่อ

แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและในชุมชน

แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน เป็นแหล่งที่ให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ซึ่งจัดไว้ภายในโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ภายในโรงเรียน ในการจัดและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละโรงเรียน ตัวอย่างแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ได้แก่ ห้องสมุด โรงเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งธรรมชาติในโรงเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งธรรมชาติในโรงเรียน สวนต่างๆ ในโรงเรียน ฯลฯ



แปลงผักสวนครัว



ห้องอัจฉริยะ

แหล่งเรียนรู้นอกโรงเรียน เป็นสถานที่ บุคคล เรื่องราว วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นและวันสำคัญทางราชการ ที่เต็มไปด้วยข้อมูล ความรู้หลากหลายประเภทแหล่งเรียนรู้ในชุมชน/ท้องถิ่น เช่น



ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งพังงา



อุทยานการเรียนรู้อันดามัน



ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง



วัดนิโรธรังสี



ศาลเจ้าเล่งสิ้นเก็ง

สื่อประกอบการจัดกิจกรรม

จัดให้มีสื่อประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา มีสื่อทั้งที่เป็นประเภท ๒ มิติ และ/หรือ ๓ มิติ ทั้งที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อที่สะท้อนวัฒนธรรม สื่อเทคโนโลยี ที่ปลอดภัยต่อตัวเด็ก สื่อที่เอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยการจัดการใช้สื่อเริ่มต้นจาก สื่อของจริง ภาพถ่าย ภาพโครงร่าง และสัญลักษณ์ ทั้งนี้การใช้สื่อต้องเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจและความต้องการของเด็กที่หลากหลาย ตัวอย่างสื่อประกอบการจัดกิจกรรม มีดังนี้

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ตัวอย่างสื่อ มีดังนี้

๑. เครื่องเคาะจังหวะ เช่น ฉิ่ง เหล็กสามเหลี่ยม กรับ รำมะนา กลอง ฯลฯ
๒. อุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหว เช่น หนังสือพิมพ์ ริบบิ้น แฉมา ห่วง หวาย ถูทราย ฯลฯ

กิจกรรมเสรี / เล่นตามมุม

๑. มุมบทบาทสมมติ อาจจัดเป็นมุมเล่น ดังนี้

๑.๑ มุมบ้าน

- ของเล่นเครื่องใช้ในครัวขนาดเล็ก หรือของจำลอง เช่น เต้า กระทะ ครก กาน้ำ เขียง มีดพลาสติก หม้อ จาน ช้อน ถ้วยชาม กะละมัง
- เครื่องเล่นตุ๊กตา เสื้อผ้าตุ๊กตา เตียง เปลเด็ก ตุ๊กตา
- เครื่องแต่งบ้านจำลอง เช่น ชุดรับแขก โต๊ะเครื่องแป้ง หมอนอิง กระจกขนาดเห็นเต็มตัว หวี ตลับแป้ง
- เครื่องแต่งกายบุคคลอาชีพต่างๆที่ใช้แล้ว เช่น ชุดเครื่องแบบทหาร ตำรวจ ชุดเสื้อผ้าผู้ใหญ่ชาย และหญิง รองเท้า กระเป๋าถือที่ไม่ใช่แล้ว
- โทรศัพท์ เตารีดจำลอง ที่รีดผ้าจำลอง
- ภาพถ่ายและรายการอาหาร

๑.๒ มุมหมอ

- เครื่องเล่นจำลองแบบเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์การรักษาผู้ป่วย เช่น หูฟัง เสื้อคลุมหมอ
- อุปกรณ์สำหรับเลียนแบบการบันทึกข้อมูลผู้ป่วย เช่น กระดาษ ดินสอ ฯลฯ

๑.๓ มุมศิลปะ

- กระดาษและแผ่นรองป่น
- อุปกรณ์ประกอบการเล่น เช่น ดินน้ำมัน สีน้ำ สีเทียน สีไม้ รูปภาพ ฯลฯ

๑.๔ มุมบล็อก

- ไม้บล็อกหรือแท่งไม้ที่มีขนาดและรูปร่างต่างๆ กัน จำนวนตั้งแต่ ๕๐ ขึ้นขึ้นไป
- ของเล่นจำลอง เช่น รถยนต์ เครื่องบิน รถไฟ คน สัตว์ ต้นไม้ ฯลฯ
- ภาพถ่ายต่างๆ
- ที่จัดเก็บไม้บล็อกหรือแท่งไม้อาจเป็นชั้น ลังไม้หรือพลาสติก แยกตามรูปทรง ขนาด

๑.๕ มุมหนังสือ

- หนังสือภาพนิทาน สมุดภาพ หนังสือภาพที่มีคำและประโยคสั้นๆพร้อมภาพ
- ชั้นหรือที่วางหนังสือ
- อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการสร้างบรรยากาศการอ่าน เช่น เสื้อ พรม หมอน
- สมุดเขียนยืมหนังสือกลับบ้าน
- อุปกรณ์สำหรับการเขียน
- อุปกรณ์เสริม เช่น เครื่องเล่นเทป ตลับเทปนิทานพร้อมหนังสือนิทาน หูฟัง

๑.๖ มุมวิทยาศาสตร์ หรือ มุมธรรมชาติศึกษา

- วัสดุต่างๆจากธรรมชาติ เช่น เมล็ดพืชต่างๆ เปลือกหอย ดิน หิน แร่ ฯลฯ
- เครื่องมือเครื่องใช้ในการสำรวจ สังเกต ทดลอง เช่น แวนขยาย แม่เหล็ก เข็มทิศ เครื่องชั่ง ฯลฯ

กิจกรรมสร้างสรรค์ ควรมีวัสดุอุปกรณ์ ดังนี้

๑. การวาดภาพและระบายสี

- สีเทียนแท่งใหญ่ สีไม้ สีชอล์ก สีน้ำ
- พู่กันขนาดใหญ่ (ประมาณเบอร์ ๑๒)
- กระดาษ
- เลื่อยคูลมหรือผ้ากันเปื้อน

๒. การเล่นกับสี

- การเป่าสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ สีน้ำ
- การหยดสี มี กระดาษ หลอดกาแฟ พู่กัน สีน้ำ
- การพับสี มี กระดาษ สีน้ำ พู่กัน
- การเทสี มี กระดาษ สีน้ำ
- การละเลงสี มี กระดาษ สีน้ำ แป้งเปียก

๓. การพิมพ์ภาพ

- แม่พิมพ์ต่างๆ จากของจริง เช่น นิ้วมือ ใบไม้ ก้านกล้วย ฯลฯ
- แม่พิมพ์จากวัสดุอื่นๆ เช่น เชือก เส้นด้าย ทรายาง ฯลฯ
- กระดาษ ผ้าเช็ดมือ สีโปสเตอร์ (สีน้ำ สีฝุ่น ฯลฯ)

๔. การปั้น เช่น ดินน้ำมัน ดินเหนียว แป้งโดว์ แผ่นรองปั้น แม่พิมพ์รูปต่างๆ ไม้ขนาดแบ่ง ฯลฯ

๕. การพับ ฉีก ตัดปะ เช่น กระดาษ หรือวัสดุอื่นๆ ที่จะใช้พับ ฉีก ตัด ปะ กรรไกรขนาดเล็กปลายมน กาวน้ำหรือแป้งเปียก ผ้าเช็ดมือ ฯลฯ

๖. การประดิษฐ์เศษวัสดุ เช่น เศษวัสดุต่างๆ มีกล่องกระดาษ แกนกระดาษ เศษผ้า เศษไม้ กาว กรรไกร สี ผ้าเช็ดมือ ฯลฯ

๗. การร้อย เช่น ลูกปัด หลอดกาแฟ หลอดด้าย ฯลฯ

๘. การสาน เช่น กระดาษ ใบตอง ใบมะพร้าว ฯลฯ

๙. การเล่นพลาสติกสร้างสรรค์ พลาสติกชิ้นเล็กๆ รูปทรงต่างๆ ผู้เล่นสามารถนำมาต่อเป็นรูปแบบต่างๆ ตามความต้องการ

๑๐. การสร้างรูป เช่น จากกระดานปักหมุด จากแป้นตะปูที่ใช้หนังยางหรือเชือกผูกดึง ให้เป็นรูปร่างต่างๆ

เกมการศึกษา ตัวอย่างสื่อประเภทเกมการศึกษา มีดังนี้

๑. เกมจับคู่

- จับคู่รูปร่างที่เหมือนกัน
- จับคู่ภาพเงา
- จับคู่ภาพที่ซ่อนอยู่ในภาพหลัก
- จับคู่สิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน สิ่งที่ใช้คู่กัน
- จับคู่ภาพส่วนเติมกับส่วนย่อย
- จับคู่ภาพกับโครงสร้าง
- จับคู่ภาพชิ้นส่วนที่หายไป
- จับคู่ภาพที่เป็นประเภทเดียวกัน
- จับคู่ภาพที่ซ้อนกัน
- จับคู่ภาพสัมพันธ์แบบตรงกันข้าม
- จับคู่ภาพสมมาตรกัน
- จับคู่แบบอุปมาอุปไมย
- จับคู่แบบอนุกรม

๒. เกมภาพตัดต่อ

- ภาพตัดต่อที่สัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ เช่น ผลไม้ ผัก ฯลฯ

๓. เกมจัดหมวดหมู่

- ภาพสิ่งต่างๆที่นำมาจัดเป็นพวงๆ
- ภาพเกี่ยวกับประเภทของใช้ในชีวิตประจำวัน

๔. เกมวางภาพต่อปลาย (โดมิโน)

- โดมิโนภาพเหมือน
- โดมิโนภาพสัมพันธ์

๕. เกมเรียงลำดับ

- เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ต่อเนื่อง
- เรียงลำดับขนาด

๖. เกมศึกษารายละเอียดของภาพ (ลอตโต)

๗. เกมจับคู่แบบตารางสัมพันธ์ (เมตริกเกม)

๘. เกมพื้นฐานบวกลบ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ตัวอย่างสื่อ มีดังนี้

๑. สื่อของจริงที่อยู่ใกล้ตัวและสื่อจากธรรมชาติหรือวัสดุท้องถิ่น เช่น ต้นไม้ ใบไม้ เปลือกหอย เสื้อผ้า ฯลฯ

๒. สื่อที่จำลองขึ้น เช่น ลูกโลก ตุ๊กตาสัตว์ ฯลฯ

๓. สื่อประเภทภาพ เช่น ภาพพลิก ภาพโปสเตอร์ หนังสือภาพ ฯลฯ

๔. สื่อเทคโนโลยี เช่น วิทยุ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องขยายเสียง โทรทัศน์ ฯลฯ

กิจกรรมกลางแจ้ง ตัวอย่างสื่อ มีดังนี้

๑. เครื่องเล่นสนาม เช่น เครื่องเล่นสำหรับป็นปาย เครื่องเล่นประเภทล้อเลื่อน ฯลฯ
๒. ที่เล่นทราย มีทรายละเอียด เครื่องเล่นทราย เครื่องตวง ฯลฯ
๓. ที่เล่นน้ำ เสื้อคลุมหรือผ้ากันเปื้อนพลาสติก อุปกรณ์เล่นน้ำ เช่น ถ้วยตวง ขวดต่างๆ สายยาง กรวยกรอกน้ำ ตุ๊กตาทอง ฯลฯ

การเลือกสื่อในการเรียนการสอนโรงเรียนอนุบาลอบต.ท้ายเหมือง เลือกใช้สื่อในระดับปฐมวัยดังนี้

๑. เลือกวัสดุที่ใช้ ไม่มีพิษ ไม่หัก และแตกง่าย มีพื้นผิวเรียบ ไม่เป็นเสี้ยน
๒. ขนาด ขนาดใหญ่เกินไป เพราะยากต่อการหยิบยก อาจจะตกลงมาเสียหายแตก เป็นอันตรายต่อเด็กหรือใช้ไม่สะดวก เช่น กรรไกรขนาดใหญ่ โต๊ะ เก้าอี้ที่ใหญ่หรือสูงเกินไป และไม่ควรมีขนาดเล็กเกินไป เด็กอาจจะนำไปอมหรือกลืนทำให้ติดคอหรือไหลลงท้องได้ เช่น ลูกปัดเล็ก ลูกแก้วเล็ก ฯลฯ
๓. รูปทรง ไม่เป็นรูปทรงแหลม รูปทรงเหลี่ยม เป็นสัน
๔. น้ำหนัก ไม่มีน้ำหนักมาก เพราะเด็กยกหรือหยิบไม่ไหว อาจจะตกลงมาเป็นอันตรายต่อตัวเด็ก
๕. ไม่ใช่สื่อที่เป็นอันตรายต่อตัวเด็ก เช่น สารเคมี วัตถุไวไฟ ฯลฯ
๖. ไม่ใช่สื่อที่เป็นอันตรายต่อสายตา เช่น สีสะท้อนแสง ฯลฯ



ห้องอัจฉริยะ



มุมหนังสือ



มุมศิลปะ



บรรยากาศในชั้นเรียน

การประเมินการใช้สื่อ

พิจารณาจากองค์ประกอบ ๓ ประการ คือ ผู้สอน เด็ก และสื่อ เพื่อจะได้ทราบว่าสื่อ นั้นช่วยให้เด็ก เรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด จะได้นำมาปรับปรุงการผลิตและการใช้สื่อให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้วิธีสังเกต ดังนี้

๑. สื่อ นั้นช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้เพียงใด

๒. เด็กชอบสื่อ นั้นเพียงใด

๓. สื่อ นั้นช่วยให้การสอนตรงกับจุดประสงค์หรือไม่

ถูกต้องตามสาระการเรียนรู้และทันสมัย

หรือไม่

๔. สื่อ นั้นช่วยให้เด็กสนใจมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

การเก็บ รักษา และซ่อมแซมสื่อ

การจัดเก็บสื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กฝึกการสังเกต การเปรียบเทียบ การจัดกลุ่ม ส่งเสริมความ รับผิดชอบ ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือ ผู้สอนไม่ควรใช้การเก็บสื่อเป็นการลงโทษเด็ก โดยดำเนินการดังนี้

๑. เก็บสื่อให้เป็นระเบียบและเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะ ประเภทของสื่อ สื่อที่เหมือนกัน จัดเก็บ หรือจัดวางไว้ด้วยกัน

๒. วางสื่อในระดับสายตาของเด็ก เพื่อให้เด็กหยิบใช้ จัดเก็บได้ด้วยตนเอง

๓. ภาพขณะที่จัดเก็บสื่อควรโปร่งใส เพื่อให้เด็กมองเห็นสิ่งที่อยู่ภายในได้ง่ายและควรมีมือจับเพื่อให้ สะดวกในการขนย้าย

๔. ฝึกให้เด็กรู้ความหมายของรูปภาพหรือสีที่เป็นสัญลักษณ์แทนหมวดหมู่ ประเภทสื่อ เพื่อให้เด็ก จะได้เก็บเข้าที่ได้ถูกต้อง การใช้สัญลักษณ์ควรมีความหมายต่อการเรียนรู้ของเด็ก สัญลักษณ์

ควรใช้สื่อของจริง ภาพถ่ายหรือสำเนา ภาพวาด ภาพโครงร่าง หรือ ภาพประจูด หรือบัตร คำติดคู่กับสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

๕. ตรวจสอบสื่อที่ใช้แล้วทุกครั้งว่ามีสภาพสมบูรณ์ จำนวนครบถ้วนหรือไม่

๖. ซ่อมแซมสื่อที่ชำรุด และทำเต็มสื่อที่ขาดหายไปให้ครบชุด

การพัฒนาสื่อ

การพัฒนาสื่อเพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมในระดับปฐมวัยนั้น ก่อนอื่นควรได้สำรวจข้อมูล สภาพ ปัญหาต่างๆของสื่อทุกประเภทที่ใช้อยู่ว่ามีอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อจะได้ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม กับความต้องการ ใช้แนวทางการพัฒนาสื่อ ดังนี้

๑. ปรับปรุงสื่อให้ทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ ใช้ได้สะดวก ไม่ซับซ้อนเกินไป เหมาะสมกับวัยของเด็ก

๒. รักษาความสะอาดของสื่อ ถ้าเป็นวัสดุที่ล้างน้ำได้ เมื่อใช้แล้วควรได้ล้างเช็ด หรือปิดฝุนให้สะอาด เก็บไว้เป็นหมวดหมู่ วางเป็นระเบียบหยิบใช้ง่าย

๓. ถ้าเป็นสื่อที่ผู้สอนผลิตขึ้นมาใช้เองและผ่านการทดลองใช้มาแล้วควรเขียนคู่มือประกอบการใช้ สื่อนั้น โดยลอกข้อสื่อ ประโยชน์และวิธีใช้สื่อ รวมทั้งจำนวนชิ้น ส่วนของสื่อในชุดนั้นและเก็บ คู่มือไว้ในซองหรือถุง พร้อมสื่อที่ผลิต

๔. พัฒนาสื่อที่สร้างสรรค์ ใช้ได้อเนกประสงค์ คือ เป็นได้ทั้งสื่อเสริมพัฒนาการและเป็นของเล่น สนุกสนานเพลิดเพลิน

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการ หมายถึง กระบวนการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในขณะที่ทำกิจกรรม แล้วจด บันทึกลงในเครื่องมือที่ผู้สอนสร้างขึ้นหรือกำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกใน แต่ละครั้ง เป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ

การประเมินพัฒนาการเด็กอายุ ๓ - ๖ ปี เป็นการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก โดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็ก ในแต่ละวัน ผลที่ได้จากการสังเกตพัฒนาการเด็กต้องนำมาจัดทำสารนิทัศน์หรือจัดทำข้อมูลหลักฐานหรือ เอกสารอย่างเป็นระบบ ด้วยการรวบรวมผลงานสำหรับเด็กเป็นรายบุคคลที่สามารถบอกเรื่องราวหรือ ประสบการณ์ที่เด็กได้รับว่าเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าเพียงใด ทั้งนี้ ให้นำข้อมูลผลการประเมิน พัฒนาการเด็กมาพิจารณา ปรับปรุงวางแผนการจัดกิจกรรม และส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตาม จุดหมายของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง การประเมินพัฒนาการควรยึดหลัก ดังนี้

๑. วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ

๒. ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน

๓. ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี

๔. ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือวิธีการที่หลากหลาย ไม่ควร ใช้แบบทดสอบ

๕. สรุปผลการประเมิน จัดทำข้อมูลและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก

สำหรับวิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ ๓ - ๖ ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึก พฤติกรรม การสนทนากับเด็ก การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบ

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการเด็ก

ในการสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยแต่ละครั้ง ใช้วิธีการประเมินอย่างหลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด วิธีการที่เหมาะสม และนิยมใช้ในการประเมินเด็กปฐมวัย มีด้วยกันหลายวิธีดังต่อไปนี้

๑. การสังเกตและการบันทึก การสังเกตมีอยู่ ๒ แบบ คือ การสังเกตอย่างมีระบบ ได้แก่ การสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามแผนที่วางไว้ และอีกแบบหนึ่งคือการสังเกตแบบไม่เป็นทางการ เป็นการสังเกตในขณะที่เด็กกำลังทำกิจกรรมประจำวันและเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น และผู้สอนจดบันทึกไว้ การสังเกตเป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการศึกษาพัฒนาการของเด็ก เมื่อมีการสังเกตก็ต้องมีการบันทึก ผู้สอนควรทราบว่าจะบันทึกอะไร การบันทึกพฤติกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากเด็กเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงต้องนำมาบันทึกเป็นหลักฐานไว้อย่างชัดเจน การสังเกตและการบันทึกพัฒนาการเด็กสามารถใช้แบบง่ายๆ คือ

๑.๑ แบบบันทึกพฤติกรรม ใช้บันทึกเหตุการณ์เฉพาะอย่าง โดยบรรยายพฤติกรรมเด็กผู้บันทึกต้องบันทึกทุกวัน เดือน ปีเกิดของเด็ก และวัน เดือน ปีที่ทำการบันทึกแต่ละครั้ง

๑.๒ การบันทึกรายวัน เป็นการบันทึกเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน ถ้าหากบันทึกในรูปแบบของการบรรยายก็มักจะเน้นเฉพาะเด็กรายที่ต้องการศึกษา ข้อดีของการบันทึกรายวัน คือ การชี้ให้เห็นความสามารถเฉพาะอย่างของเด็ก จะช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลมากขึ้นสำหรับวินิจฉัยเด็กว่าสมควรจะได้รับคำปรึกษาเพื่อลดปัญหาและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียของการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี

๑.๓ แบบสำรวจรายการ ช่วยให้สามารถวิเคราะห์เด็กแต่ละคนได้ค่อนข้างละเอียดเหมาะสมกับเด็กระดับปฐมวัย

๒. การสนทนา สามารถใช้การสนทนาได้ทั้งเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล เพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและพัฒนาการใช้ภาษาของเด็กและบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรมหรือบันทึกรายวัน

๓. การสัมภาษณ์ ด้วยวิธีพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลและควรจัดในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล ผู้สอนควรใช้คำถามที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระ จะทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็กและค้นพบศักยภาพในตัวเด็กได้โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

๔. การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าแต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล

โดยจัดเก็บข้อมูลไว้ในแฟ้มผลงาน (Portfolio) ซึ่งเป็นวิธีรวบรวมและจัดระบบข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวเด็กโดยใช้เครื่องมือต่างๆ รวบรวมเอาไว้อย่างมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนแสดงการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการแต่ละด้าน นอกจากนี้ยังรวมข้อมูลอื่นๆ เช่น แบบสอบถามผู้ปกครอง แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกสุขภาพอนามัย ฯลฯ เอาไว้ในแฟ้มผลงาน เพื่อผู้สอนจะได้ข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวเด็กอย่างชัดเจนและถูกต้อง การเก็บผลงานของเด็กจะไม่ถือว่าเป็นการประเมินผล ถ้างานแต่ละชิ้นถูกรวบรวมไว้โดยไม่ได้รับการประเมินจากผู้สอน และไม่มีการนำผลมาปรับปรุงพัฒนาเด็กหรือปรับปรุงการสอนของผู้สอน ดังนั้นจึงเป็นแต่การเก็บสะสมผลงานเท่านั้น เช่น แฟ้มสะสมผลงานขีดเขียน งานศิลปะ จะเป็นเพียงแค่แฟ้มสะสมงานเด็กถ้าไม่มีการประเมินแฟ้มสะสมงานนี้จะเป็นเครื่องมือการประเมินต่อเมื่องานที่สะสมแต่ละชิ้นถูกใช้ในการบ่งบอกความก้าวหน้า ความต้องการของเด็ก และเป็นการเก็บสะสมอย่างต่อเนื่องที่สร้างสรรค์โดยผู้สอนและเด็ก

ผู้สอนสามารถใช้พอร์ดโฟลีโออย่างมีคุณค่าสื่อสารกับผู้ปกครอง เพราะการเก็บผลงานเด็กอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในแฟ้มสะสมงานเป็นข้อมูลให้ผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครองสามารถเปรียบเทียบความก้าวหน้าที่ถูกของตนมีเพิ่มขึ้นจากผลงานชิ้นแรกกับชิ้นต่อมา ข้อมูลในแฟ้มสะสมงานประกอบด้วย ตัวอย่างผลงานการขีดเขียน การอ่าน และข้อมูลบางประการของเด็กที่ผู้สอนเป็นผู้บันทึก เช่น จำนวนเล่มของหนังสือที่เด็กอ่าน ความถี่ของการเลือกอ่านที่มุมหนังสือในช่วงเวลาเลือกเสรี การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ทัศนคติ เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนภาพของความงอกงามในเด็กแต่ละคนได้ชัดเจนกว่าเกรดการประเมินโดยการใช้การให้เกรด ผู้สอนจะต้องชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงที่มาของการเลือกชิ้นงานแต่ละชิ้นที่สะสมในแฟ้มสะสมงาน เช่น เป็นชิ้นงานที่ดีที่สุดในช่วงระยะเวลาที่เลือกชิ้นงานนั้น เป็นชิ้นงานที่แสดงความต่อเนื่องของงานโครงการ ฯลฯ ผู้สอนควรเชิญผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการคัดสรรชิ้นงานที่บรรจุในแฟ้มของเด็ก

ข้อควรพิจารณาในการเลือกเก็บข้อมูลไว้ในแฟ้มผลงาน มีดังนี้ คือ

๔.๑ ข้อมูลที่แสดงถึงระดับพัฒนาการและความสำเร็จ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เด็กกระทำซึ่งได้มาจากเครื่องมือการประเมิน

๔.๒ ข้อมูลที่รวบรวมจากผลงานต่างๆของเด็ก อาจให้เด็กช่วยเลือกเก็บด้วยตัวเด็กเอง หรือผู้สอนกับเด็กร่วมกันเลือก

๔.๓ ข้อมูลของเด็กที่ได้จากผู้ปกครอง

๕. การประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก ตัวชี้ของการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่วไป ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบ เส้นรอบศีรษะ ฟัน และการเจริญเติบโตของกระดูก แนวทางประเมินการเจริญเติบโต มีดังนี้

๕.๑ **การประเมินการเจริญเติบโต** โดยการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงเด็กแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ในกราฟแสดงน้ำหนักตามเกณฑ์อายุของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งจะบอกการเจริญเติบโตโดยรวมวิธีการใช้กราฟมีขั้นตอนดังนี้

เมื่อชั่งน้ำหนักเด็กแล้ว นำน้ำหนักมาจุดเครื่องหมายกากบาทลงบนกราฟ และอ่านการเจริญเติบโตของเด็ก โดยดูเครื่องหมายกากบาทว่าอยู่ในแถบสีใด อ่านข้อความที่อยู่บนแถบสีนั้น ซึ่งแบ่งภาวะโภชนาการเป็น ๓ กลุ่ม คือ น้ำหนักตามเกณฑ์ น้ำหนักค่อนข้างมาก น้ำหนักค่อนข้างน้อย หากพบว่าเด็กมีน้ำหนักมากหรือน้อยกว่าเกณฑ์มากเกินไปควรรีบปรึกษาแพทย์ทันที

๕.๒ **การตรวจสอบสุขภาพปากและฟัน** คือการตรวจสอบและรักษาสิ่งผิดปกติของฟันและปาก การรักษาให้ฟันและปากสะอาดและมีสุขภาพดีอยู่เสมอ ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้ปกครองพาเด็กไปให้ทันตแพทย์ตรวจอย่างสม่ำเสมอปีละ ๑-๒ ครั้ง

นอกจากนี้ผู้สอนควรเข้าใจวิธีดูแลฟัน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้พิมพ์เผยแพร่เพื่อแนะนำเด็กและผู้ปกครองเพื่อดูแลรักษาฟันให้ดีอยู่เสมอ เช่น การแปรงฟันได้แนะนำให้วางแปรงตั้งฉากกับตัวฟัน ถูแปรงไปมาสั้นๆในแนวอนให้ทั่วถึงฟันทุกซี่ในปากทั้งด้านหน้าและด้านหลังควรแปรงฟันทุกครั้งหลังกินขนมหวานหรือหลังมื้ออาหาร

๕.๓ **การรับวัคซีนป้องกันโรคขั้นพื้นฐาน** การให้ภูมิคุ้มกันโรคต่างๆ แก่เด็กเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เพราะจะทำให้เด็กไม่เป็นโรคต่างๆ เช่น โรคตับอักเสบบี โรคโปลิโอ บาดทะยัก ไอกรน และอื่นๆ ซึ่งอาจจะทำให้

เด็กพิการหรือถึงแก่ชีวิตได้ กำหนดเวลาการให้ภูมิคุ้มกันโรคที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็ก

การบริหารจัดการหลักสูตร

โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท่ายเหมือง มีการบริหารจัดการหลักสูตร โดยการนำหลักสูตรปฐมวัยไปใช้ให้มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และชุมชน มีบทบาทดังนี้

๑.บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัย

๑.๑ ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตร และมีวิสัยทัศน์ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑.๒ สร้างความตระหนักให้แก่ครู บุคลากรโดยการประชุมชี้แจงความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องร่วมมือกันบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

๑.๓ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการโรงเรียน

๑.๔ จัดทำโครงการ งบประมาณเพื่อปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา

๑.๕ แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อดำเนินการดังนี้

๑.ประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาเดิม

๒.ระดมความคิดเห็น การวิเคราะห์ สภาพ/ปัญหาการจัดการศึกษาที่ผ่านมา ผลการประเมิน พัฒนาการเด็กความสำเร็จ จุดเด่น ความทันสมัย การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี นวัตกรรมทางการศึกษาปฐมวัย สภาพสังคมวัฒนธรรม ความต้องการของโรงเรียนเพื่อนำไปสู่การออกแบบหลักสูตรสถานศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน และร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียน

๓.ออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาให้กับคณะกรรมการจัดทำร่างหลักสูตรสถานศึกษา โดยครู บุคลากร และชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ การพิจารณานำความรู้ที่เป็นข้อมูลในชุมชน ท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบรรจุในหลักสูตรสถานศึกษา

๑.๖ นำร่างหลักสูตรสถานศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการโรงเรียน เพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

๑.๗ ขออนุมัติต่อกรรมการสถานศึกษา และประกาศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาโดย รายงานการดำเนินการต่อกรรมการสถานศึกษา เปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาได้วิเคราะห์ผลการดำเนินงานและเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาให้ความเห็นชอบและ จัดทำประกาศการใช้หลักสูตรสถานศึกษาฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๑

๑.๘ จัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา และแหล่งเรียนรู้เพื่อไปจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๑.๙ การรับและพัฒนาครู ดำเนินการโดยคัดเลือกบุคลากรที่ทำงานกับเด็ก เช่น ผู้สอน พี่เลี้ยง อย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงคุณสมบัติตามหลักตามเกณฑ์ และพัฒนาบุคลากรให้พร้อมดำเนินงานตามที่ออกแบบหลักสูตรไว้พัฒนาครูประจำการให้สามารถใช้หลักสูตรสถานศึกษา ได้ตามวัตถุประสงค์ และมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร

๑.๑๐ จัดทำโครงการ/งบประมาณสนับสนุนการจัดการเรียนรู้อบรมพัฒนาครู การจัดทำสภาพแวดล้อม ตลอดจนสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๑.๑๑ นิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร ซึ่งครูเป็นผู้นำหลักสูตรไป ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้/แผนการจัดประสบการณ์ โดยจัดให้มีการนิเทศภายในอย่างมีระบบ

๑.๑๒ นิเทศ กำกับ ติดตามการประเมินผลการเรียนรู้ และประเมินพัฒนาการเด็กตาม มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์ ตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ การรายงานผลการดำเนินการสอนของครู รายงานการประเมินหลักสูตร สถานศึกษาและระหว่างการใช้หลักสูตรทุกปีการศึกษา ปรับปรุง

หลักสูตรให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๑.๑๓ กำกับ ติดตาม ให้มีการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาและนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อการพัฒนาคุณภาพเด็ก

๑.๑๔ กำกับ ติดตาม ให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้เมื่อครบรอบปีที่ ๓ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กกับบริบทสังคมและให้มีความทันสมัย

๒. ผู้สอนระดับปฐมวัยในบทบาทผู้นำหลักสูตรไปใช้

ผู้สอนร่วมเป็นกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ศึกษาผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานร่วมกำหนดสาระการเรียนรู้รายปี สำหรับการวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนคำนึงถึงพาร์มสามารถและความเชี่ยวชาญการพัฒนาคุณภาพเด็กโดยถือว่าเด็กมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการสอนสำหรับยุคศตวรรษที่ ๒๑ ต้องส่งเสริมให้เด็กพัฒนาตนตามธรรมชาติ สอดคล้องกับพัฒนาการและเติมตามศักยภาพ **ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นโค้ช** ดังนั้น ผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจึงควรมีบทบาท/หน้าที่ ดังนี้

๒.๑ บทบาทของผู้สอนในฐานะผู้ใช้หลักสูตร

๑. ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และวิเคราะห์ความสอดคล้องของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ กับสาระการเรียนรู้รายปี

๒. จัดทำแผนการจัดการประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ หรือแผนการจัดการเรียนรู้ให้เด็กมีอิสระการเรียนรู้ทั้งกายและใจ จัดประสบการณ์/จัดการเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้เด็กเล่น/ทำงานและเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง ทดลองใช้นวัตกรรมจัดการเรียนการสอน การประเมินพัฒนาการที่มีความทันสมัย ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามวงจรคุณภาพ PDCA

๓. จากสภาพแวดล้อมตลอดจนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้

๔. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๕. ประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ และประเมินพัฒนาการเด็กตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ตรวจสอบการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ การรายงานผลการดำเนินการสอนของครูร่วมจัดทำรายงานการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาระหว่างการใช้หลักสูตรทุกปีการศึกษา ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๖. จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้

๗. จัดส่งเอกสารหลักฐานเพื่อจัดทำข้อมูลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาและนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อการพัฒนาคุณภาพเด็ก

๘. ประเมินการนำหลักสูตรไปใช้เมื่อครบรอบปีที่ ๓ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับพาร์มต้องการของเด็ก ชุมชน ท้องถิ่นและให้มีความทันสมัย

๒.๒ บทบาทในฐานะผู้ดูแลเด็ก กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เสริมหลักสูตร

๑. สังเกตและส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านทั้งทางด้านร่างกายอารมณ์จิตใจสังคมและสติปัญญา

๒. ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน

๓. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น มีความภาคภูมิใจในตนเองและกล้าแสดงออก

๔. ฝึกการเรียนรู้หน้าที่ ความมีวินัย และการมีนิสัยที่ดี

๕. จำแนกพฤติกรรมเด็กและสร้างเสริมลักษณะนิสัยและแก้ปัญหาเฉพาะบุคคล

๖. ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชน เพื่อให้เด็กได้พัฒนาเติมตามศักยภาพและมีมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๓. บทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

- ๓.๑ มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาและให้ความเห็นชอบ กำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็ก ร่วมกับครูผู้สอนและเด็ก
- ๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพ
- ๓.๓ เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้
- ๓.๔ สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น
- ๓.๕ อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆของเด็ก
- ๓.๖ ป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยประสานความร่วมมือกับครูผู้สอน
- ๓.๗ เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมีคุณธรรมนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้
- ๓.๘ มีส่วนรวมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็ก และประเมินผลการจัดการของสถานศึกษา

๔. บทบาทของชุมชน

- ๔.๑ มีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา ในบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา สมาคม / ชมรมผู้ปกครอง
- ๔.๒ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา
- ๔.๓ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เครือข่ายการเรียนรู้ให้เด็กได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ จากสถานการณ์จริง
- ๔.๔ ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษา
- ๔.๕ ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน
- ๔.๖ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทำหน้าที่เสนอแนะในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- ๔.๗ ส่งเสริมสถานศึกษาด้านวิทยากรภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาเด็กทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

การจัดการศึกษาปฐมวัย(เด็กอายุ ๓-๖) สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยสำหรับกรุงเป้าหมายเฉพาะสามารถนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยไปปรับใช้ได้ทั้งในส่วนองโครงสร้างหลักสูตร สารการเรียรู้ การจัดประสบการณ์ และการประเมินพัฒนาการ ให้เหมาะสมกับสภาพ บริบท ความต้องการ และศักยภาพองเด็กแต่ละประเภท เพื่อพัฒนาให้เด็กมีคุณภาพตามมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนด โดยดำเนินการ ดังนี้

๑.กำหนดเป้าหมายคุณภาพเด็ก ซึ่งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยได้กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสารการเรียรู้ เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางเพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กสถานศึกษาหรือผู้จัดการศึกษาสำหรับกรุงเป้าหมายเฉพาะ สามารถเลือกหรือปรับใช้ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาเด็ก เพื่อนำไปจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้ครอบคลุมพัฒนาการองเด็กทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

๒.การประเมินพัฒนาการเด็กจะต้องคำนึงถึงปัจจัยความแตกต่างองเด็ก อาทิ เด็กที่มีความพิการแต่ละด้าน อาจต้องมีการปรับการประเมินพัฒนาการที่เอื้อต่อสภาพความพิการองเด็ก ทั้งวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ควรให้สอดคล้องกับเด็กกรุงเป้าหมายเฉพาะด้านกล่าว

๓.สถานศึกษาที่มีเด็กกรุงเป้าหมายเฉพาะด้าน ควรได้รับการสนับสนุนครูที่เลี้ยงให้การดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการ กรณีที่เด็กกรุงเป้าหมายเฉพาะด้านมีผลพัฒนาการไม่เป็นไปตามเป้าหมายควรมีการส่งต่อไปยังสถานพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพื่อให้ได้รับการพัฒนาต่อไป

การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

การสร้างรอยเชื่อมต่อระหว่างการศึกษาในระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ มีความสำคัญอย่างยิ่ง ส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในการปรับตัวรับความเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างราบรื่น การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ จะประสบผลสำเร็จได้ บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

๑ ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทเป็นผู้นำในการสร้างรอยเชื่อมต่อระหว่างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยต้องศึกษาหลักสูตรทั้งสองระดับ เพื่อทำความเข้าใจและจัดระบบการบริหารงานด้านวิชาการที่จะเอื้อต่อการเชื่อมต่อการศึกษาโดยดำเนินการดังนี้

๑ จัดประชุมผู้สอนระดับปฐมวัยและผู้สอนระดับประถมศึกษา ร่วมกันสร้างความเข้าใจรอยเชื่อมต่อของหลักสูตรทั้งสองระดับให้เป็นแนวปฏิบัติของสถานศึกษา เพื่อผู้สอนทั้งสองระดับจะได้เตรียมการสอนได้สอดคล้องกับเด็กวัยนี้

๑.๒ จัดหาเอกสารหลักสูตรและเอกสารทางวิชาการของทั้งสองระดับมาไว้ให้ผู้สอนและบุคลากรอื่นๆ ได้ศึกษาทำความเข้าใจ อย่างสะดวกและเพียงพอ

๑.๓ จัดกิจกรรมให้ผู้สอนทั้งสองระดับมีโอกาสแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ความรู้ใหม่ๆ ร่วมกัน

๑.๔ จัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการสร้างรอยเชื่อมต่อ

๑.๕ จัดกิจกรรมให้ความรู้ กิจกรรมสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ และจัดทำเอกสารเผยแพร่ให้กับพ่อแม่ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้าใจการศึกษาทั้งสองระดับและให้ความร่วมมือในการช่วยเด็กให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ดี

ในกรณีที่โรงเรียนไม่มีชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในสถานศึกษาของตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษาควรประสานกับสถานศึกษาที่คาดว่าเด็กจะไปเข้าเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ในการช่วยเหลือเด็กสามารถปรับตัวเข้ากับสถานศึกษาใหม่ได้

๒. ผู้สอนระดับปฐมวัย

ผู้สอนระดับปฐมวัยต้องศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และสร้างความเข้าใจให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากรอื่นๆ รวมทั้งช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวก่อนเลื่อนชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยผู้สอนควรดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อส่งต่อผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนระดับประถมศึกษาสามารถนำข้อมูลนั้นช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้ใหม่ต่อไป

๒.๒ พูดคุยกับเด็กถึงประสบการณ์ที่ดีๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

๒.๓ จัดให้เด็กได้มีโอกาสทำความรู้จักกับผู้สอน ตลอดจนการสำรวจสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๒.๔ จัดสื่อ วัสดุอุปกรณ์ หนังสือที่เหมาะสมกับวัยเด็กที่ส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้และมีประสบการณ์พื้นฐานที่สอดคล้องกับรอยเชื่อมต่อการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๓. ผู้สอนระดับประถมศึกษา

ผู้สอนระดับประถมศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการเด็กปฐมวัย และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ให้ต่อเนื่องกับการพัฒนาเด็กในระดับปฐมวัย โดยควรดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ จัดกิจกรรมให้เด็ก พ่อแม่ และผู้ปกครอง มีโอกาสได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกับผู้สอนและห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนเปิดภาคเรียน

๓.๒ จัดสภาพห้องเรียนให้ใกล้เคียงกับห้องเรียนระดับปฐมวัย โดยจัดให้มีมุมประสบการณ์ภายในห้อง เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมได้อย่างอิสระเช่น มุมหนังสือ มุมของเล่น มุมเกมการศึกษา เพื่อช่วยให้เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้ปรับตัวและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

๓.๓ จัดกิจกรรมร่วมกันกับเด็กในการสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตน

๓.๔ จัดกิจกรรมช่วยเหลือ ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็กตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

๓.๕ เผยแพร่ข่าวสารด้านการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน

๔. พ่อแม่ ผู้ปกครอง

พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมการศึกษาของบุตรหลาน และเพื่อช่วยบุตรหลานของตนเองในการศึกษาต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ควรดำเนินการดังนี้

๔.๑ ศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรของการศึกษาทั้งสองระดับ

๔.๒ จัดหาหนังสือ อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับวัยเด็ก

๔.๓ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุตรหลาน ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด

๔.๔ จัดเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกับบุตรหลาน เช่น เล่นนิทาน อ่านหนังสือร่วมกัน สนทนาพูดคุย ซักถามปัญหาในการเรียน ให้การเสริมแรงและให้กำลังใจ

๔.๕ ร่วมมือกับผู้สอนและสถานศึกษาในการช่วยเตรียมตัวบุตรหลานเพื่อช่วยให้บุตรหลานปรับตัวได้

ดีขึ้น

การเชื่อมต่อสาระการเรียนรู้ในระดับปฐมวัย กับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

สาระการเรียนรู้ระดับปฐมวัย (ประสบการณ์สำคัญ)	สาระการเรียนรู้รายปี (ที่สัมพันธ์กันที่สุด) ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
<p>ด้านร่างกาย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย ๒. การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในกิจวัตรประจำวัน ๓. การเล่นในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ๔. การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ ๕. การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์ ๖. การเล่นเกมเล่นสัมพันธ์ ๗. การเขียนภาพและเล่นกับสี ๘. การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ <p>ด้านอารมณ์ จิตใจ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี ๒. การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องราวตลกขำขัน และเหตุการณ์ที่สนุกสนาน ๓. การเล่นเกมบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม ๔. การเล่นอิสระ ๕. การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อยู่อาศัยและความเป็นไทย 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การบริโภคอาหาร เครื่องดื่มและมารยาทในการรับประทานอาหาร ๒. ความปลอดภัยในการทำงาน ๓. ใช้ เก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ตามคำแนะนำ ๔. สามารถเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระ และเคลื่อนไหวตามจังหวะต่าง ๆ ๕. รู้ เข้าใจ และแสดงท่าทางประกอบจังหวะได้อย่างอิสระ ๖. ตระหนักถึงการรักษาความปลอดภัยในการเล่น ๗. รู้สัญลักษณ์ รูปร่าง รูปทรง เส้น สีของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว ๘. การเลือกใช้ เก็บรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ ๙. สามารถใช้ร่างกาย เสียง และภาษาในการแสดงบทบาทสมมติตามจินตนาการ ๑๐. ข้อตกลง กติกา ระเบียบ ของการเล่นร่วมกัน ๑๑. การเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ๑๒. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่เหมาะสมกับวัย
<p>ด้านอารมณ์ จิตใจ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๖. การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม ๗. การร้องเพลง <p>ด้านสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง ๒. การมีโอกาสดำเนินชีวิต รู้สึกความสนใจและความต้องการของตนเองและผู้อื่น ๓. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ๔. การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่และความเป็นไทย ๕. การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น <p>ด้านสติปัญญา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด ๒. การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ ๓. การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง 	<ol style="list-style-type: none"> ๑๓. แสดงความรู้สึกชื่นชมกับการแสดงออกทางนาฏศิลป์ ๑๔. ขับร้องและเคาะจังหวะได้ ๑๕. หน้าที่และการดูแลรักษาอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ๑๖. หลักธรรมเบื้องต้นของการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ๑๗. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่เหมาะสมกับวัย ๑๘. สามารถทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม ๑๙. การพูดทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ การยอมรับ การปฏิเสธโดยใช้ภาษาที่สุภาพ ๒๐. สามารถใช้ร่างกาย เสียง และภาษาในการแสดงบทบาทสมมติตามจินตนาการ ๒๑. การเลือกใช้คำเขียนเป็นประโยคตรงตามความ

<p style="text-align: center;">สาระการเรียนรู้ระดับปฐมวัย (ประสบการณ์สำคัญ)</p>	<p style="text-align: center;">สาระการเรียนรู้รายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑</p>
<p>ด้านสติปัญญา</p> <p>๔. การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก เขียนภาพ เขียนคล้ายตัวอักษร เขียนเหมือนสัญลักษณ์ เขียนชื่อตนเอง</p> <p>๕. การรู้จักสิ่งของต่าง ๆ ด้วยการมอง ฟัง สัมผัส ชิมรส และดมกลิ่น</p> <p>๖. การสำรวจและการอธิบายความเหมือนความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ</p> <p>๗. การเปรียบเทียบ</p> <p>๘. การเรียงลำดับสิ่งต่าง ๆ</p> <p>๙. การคาดคะเนสิ่งต่าง</p> <p>๑๐. การนับสิ่งต่าง ๆ</p> <p>๑๑. การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่าง ๆ กัน</p> <p>๑๒. การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน</p> <p>๑๓. การสืบค้นข้อมูล</p> <p>๑๔. การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุของเล่น ผลงาน</p> <p>๑๕. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ ผ่านสื่อ วัสดุต่าง ๆ</p> <p>๑๖. การอ่านในหลายรูปแบบ ผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก อ่านภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือนิทาน / เรื่องราวที่สนใจ</p> <p>๑๗. การใช้และอธิบายสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย</p> <p>๑๘. การทดลองสิ่งต่าง ๆ</p> <p>๑๙. การตั้งสมมุติฐาน</p>	<p>หมาย และเรียบเรียงเป็นเรื่องสั้น ๆ ที่แสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และประสบการณ์</p> <p>๒๒. รู้รูปลักษณะ รูปร่าง รูปทรง เส้น สีของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว</p> <p>๒๓. การเปรียบเทียบจำนวน</p> <p>๒๔. การเรียงลำดับจำนวนไม่เกิน ๑๐๐</p> <p>๒๕. การวัดความยาวและระยะทาง</p> <p>๒๖. จำนวนนับ ๑ - ๑๐๐ และ ศูนย์</p> <p>๒๗. มีความสามารถในการสังเกตสิ่งรอบตัว</p> <p>๒๘. บอกความรู้ ในการรับรู้ความงามของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว</p> <p>๒๙. บอกแหล่งข้อมูลที่อยู่ภายในโรงเรียนได้</p> <p>๓๐. ถ่ายทอดการรับรู้ลักษณะของสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว เป็นผลงานทางทัศนศิลป์ได้โดยอิสระ</p> <p>๓๑. การเลือกอ่านหนังสือที่มีประโยชน์ ทั้งประเภทความรู้และความบันเทิง</p> <p>๓๒. การเล่าถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึก</p> <p>๓๓. สามารถแก้ปัญหาทางง่าย ๆ ได้</p> <p>๓๔. สามารถตั้งคำถามจากการสำรวจ</p>

การประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาล อบต.ท้ายเหมือง เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้ดีเพียงใด ควรมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใด และการประเมินหลังการใช้หลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบหลักสูตรทั้งระบบ หลังจากที่ใช้หลักสูตรครบแต่ละช่วงอายุเพื่อสรุปผลว่าหลักสูตรที่จัดทำควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างไรเป็นการตรวจสอบหลักสูตรของสถานศึกษา โดยประเมิน ๓ ขั้นตอน ได้แก่

๑. ประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการบริหารศูนย์ เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ

๒. ประเมินระหว่างการดำเนินการ เป็นการประเมินว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้เพียงใด ควรมีการปรับปรุงแก้ไขเรื่องใด โดยครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน

๓. ประเมินหลังการใช้หลักสูตร เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบหลักสูตรทั้งระบบหลังจากที่ใช้หลักสูตรครบแต่ละช่วงอายุ เพื่อสรุปว่าหลักสูตรที่จัดทำควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างไร โดยผู้ปกครอง ครู เป็นผู้ประเมิน

การกำหนดหน่วยการเรียนรู้

การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นผู้กำหนด โดยคำนึงถึงอายุของเด็ก วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ๔ สาระ และสภาพที่พึงประสงค์ เหตุการณ์ปัจจุบัน และสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างหลากหลาย รวมถึงการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กที่หลากหลายเช่นกัน

การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงาน

การจัดการศึกษาปฐมวัยมีหลักการสำคัญในการให้สังคม ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและกระจายอำนาจการศึกษาไปยังท้องถิ่นโดยตรง โดยเฉพาะสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นผู้จัดการศึกษาในระดับนี้ ดังนั้น เพื่อให้ผลผลิตทางการศึกษาปฐมวัยมีคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม จำเป็นต้องมีระบบ การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทุกกลุ่มทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการจัดการศึกษา เห็นความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน วางแผน และดำเนินงานการจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง

การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา กระบวนการนิเทศ และระบบประกันคุณภาพการศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย สร้างความมั่นใจให้ผู้เกี่ยวข้อง โดยต้องมีการดำเนินการที่เป็นระบบเครือข่ายครอบคลุมทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก ในรูปแบบของคณะกรรมการที่มาจากบุคคลทุกระดับและทุกอาชีพ การกำกับ ติดตาม และการประเมินต้องมีการรายงานผลจากทุกระดับให้ทุกฝ่าย รวมทั้งประชาชนทั่วไปทราบ เพื่อนำข้อมูลจากรายงานผลมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงาน

การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการจัดการศึกษาปฐมวัย ปฏิบัติ ดังนี้

๑.นิเทศการสอนทุกภาคเรียน

๒.ตรวจสอบแผนการจัดประสบการณ์

๓.ตรวจสอบเครื่องมือการวัดและประเมินผล

๔.รายงานผลการจัดการศึกษาจากครูประจำชั้นต่อผู้บริหาร ปีละ ๑ ครั้ง

๕.รายงานผลพัฒนาการเด็กต่อผู้ปกครองภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

การสร้างบรรยากาศ การเรียนรู้

โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ได้จัดบรรยากาศทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ตามธรรมชาติ สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ตามธรรมชาติ สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละวัยเรียนรู้ผ่านการเล่นที่น่าสนใจ สนุกสนาน โดยได้กำหนดพัฒนาและปรับปรุง ดังนี้

ภายในห้องเรียน ห้องเรียนแต่ละห้องจะเน้นความสะอาด สวยงาม ปลอดภัย ตกแต่งบอร์ด ด้วยเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับหน่วยที่เด็กกำลังเรียนอยู่ในแต่ละสัปดาห์ ภายในห้องเรียน จะมีมุมประสบการณ์พร้อมสื่ออุปกรณ์ที่แข็งแรง สวยงาม ปลอดภัย และเพียงพอกับจำนวนเด็ก เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากการสัมผัส ทั้ง ๕ เพราะมีความเชื่อว่า สภาพแวดล้อมที่ดีจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีจากมุมประสบการณ์ เช่น มุมร้านค้า มุมหนังสือ มุมบล็อก มุมของเล่นพลาสติก มุมดนตรี มุมแต่งตัว มุมนิทาน นอกจากนี้ทางโรงเรียนได้จัดทำห้องน้ำ ห้องส้วม ไว้ภายในห้องเรียนเพื่อความสะอาดและปลอดภัย ของเด็ก

ภายในห้องเรียน จัดตกแต่งสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาด้วยพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ได้แก่ ไม้ดอก ไม้ประดับ ผักสวนครัว ไม้ยืนต้น หน้าอาคารเรียน จัดให้มีสระน้ำ เพื่อเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น ปลา และมีสวนหย่อมด้านหน้าเพื่อความสวยงาม ความเพลิดเพลิน เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาการของเด็กได้ ศึกษาออกสถานที่ ทำให้เด็กได้สัมผัสธรรมชาติของจริง ส่งเสริมให้เด็กมีสุขภาพจิตดี สนุกสนานกับการเรียนรู้มีคุณครูจัดกิจกรรมให้กับเด็ก ยึดหลักการสะอาด ร่มรื่น สวยงาม เป็นระเบียบ ปลอดภัย ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

สื่อ

สื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ทำหน้าที่เป็นตัวกลางถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก กระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ทางด้าน ร่างกาย อารมณ์และจิตใจ และสติปัญญา และควรมีสื่อทั้งที่เป็นประเภท ๒ มิติและ ๓มิติ ที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนวัฒนธรรม สื่อที่ปลอดภัยต่อตัวเด็ก สื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่างๆ ให้ครบทุกด้าน ตลอดจนเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมให้แก่เด็กมีระบบในการควบคุมสื่ออย่างเป็นระบบ มีผู้ดูแลรับผิดชอบ มีกระบวนการดังนี้

๑. การจัดหา มีการสอบถามความต้องการในการใช้สื่อของครูผู้สอน โดยให้แต่ละห้อง นำเสนอทุกต้นปีการศึกษา
๒. การจัดเก็บ สื่อทุกประเภทมีทะเบียนคุม มีเอกสารชัดเจน
๓. การจัดการ เมื่อลงทะเบียนแล้วจะแยกให้ครูประจำชั้นรับได้ เก็บได้โดยให้แต่ละห้อง นำเสนอทุกต้นปีการศึกษา
๔. การซ่อม จะมีการสำรวจสื่อทุกสิ้นภาคเรียน เพื่อดูว่าสื่อใดชำรุดจะซ่อมบำรุงหรือจำหน่าย ลักษณะของสื่อ แบ่งออกเป็น ๖ ประเภท
๑. สื่อธรรมชาติ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น พืช ผัก ผลไม้ ดิน หิน เป็นต้น
๒. สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง หนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น เอกสาร หนังสือ ตำรา นิตยสาร หนังสือพิมพ์ วารสาร จุลสาร แผนที่ แผนภูมิ ตาราง สถิติกราฟ เป็นต้น
๓. สื่อวัสดุและอุปกรณ์ หมายถึง วัสดุที่ประดิษฐ์เพื่อประกอบการเรียน เช่น บัตรคำ หุ่นจำลอง เกมการศึกษา เครื่องมืออุปกรณ์ทดลอง เป็นต้น
๔. สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง หมายถึง สื่อที่ไม่มีตัวหนังสือกำกับ เช่น สัญลักษณ์ต่าง ๆ เครื่องหมายต่าง ๆ
๕. สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ได้ผลิตขึ้น เพื่อใช้ควบคู่กับเครื่องมือโทรทัศน์ วัสดุ หรือเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น เทปบันทึกภาพ (วีดีทัศน์) แถบบันทึกเสียง สไลด์ คอมพิวเตอร์ ซีดี วีซีดี เป็นต้น

แหล่งการเรียนรู้

โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ได้จัดบรรยากาศทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย บูรณาการการเรียนรู้ผ่านการเล่นที่สนุกสนาน โดยได้ดำเนินการจัดแหล่งเรียนรู้ดังนี้

๑. ภายในห้องเรียน เน้นความปลอดภัย สะอาด สวยงาม ภายในห้องมีมุมประสบการณ์ หรือศูนย์การเรียนรู้และสื่ออุปกรณ์ที่แข็งแรง สวยงาม ปลอดภัย และเพียงพอกับจำนวนเด็ก เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากการสัมผัสทั้ง ๕ สำหรับมุมประสบการณ์ หรือศูนย์การเรียนรู้ ได้แก่ มุมบ้าน มุมหมอ มุมร้านค้า มุมวิทยาศาสตร์ มุมหนังสือ มุมบล็อก มุมดนตรี เป็นต้น

๒. ภายในโรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง จัดให้มีบรรยากาศที่สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เป็นระเบียบ ปลอดภัย มีต้นไม้มากมายหลายชนิด พันธุ์ไม้ต่าง ๆ และห้องสำคัญต่าง ๆ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เช่น ห้องสมุด ห้องพยาบาล และอื่น ๆ

๓. ภายนอกโรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง คือ สถานที่ต่าง ๆ เช่น วัด โบสถ์ มัสยิด โรงพยาบาล เทศบาล สถานีตำรวจ ที่ว่าการอำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด ศาลว่าการเมืองพัทยา ศาลากลางจังหวัด สถานีดับเพลิง ตลาด และอื่น ๆ ได้กำหนดพาเด็กไปศึกษาเรียนรู้ตามโอกาสที่สมควร

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กอายุ ๓- ๖ ปี เป็นการประเมินพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก โดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน ผลที่ได้รับจากการสังเกตพัฒนาเด็กต้องนำมาจัดทำสารนิทัศน์หรือจัดทำข้อมูลหลักฐานหรือเอกสารอย่างเป็นระบบ ด้วยการรวบรวมผลงานสำหรับเด็กเป็นรายบุคคลที่สามารถบอกเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับว่าเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าเพียงใด ทั้งนี้ ให้นำข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการเด็กมาพิจารณา ปรับปรุงวางแผนการจัดกิจกรรมและส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง การประเมินพัฒนาการควรยึดหลัก ดังนี้

๑. วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ

๒. ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน ตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์

๓. ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี

๔. ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ไม่ควรใช้แบบทดสอบ

๕. สรุปผลการประเมิน จัดทำข้อมูลและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก

สำหรับเด็กวิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ ๓ – ๖ ปี ได้แก่ การบันทึก การสังเกตพฤติกรรม การสนทนากับเด็ก การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบ

โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง จัดให้มีการประเมินอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านเป็นการประเมินสถานการณ์ปกติขณะที่เด็กทำกิจกรรมประจำวันและช่วงเวลาต่าง ๆ ได้แก่ การสังเกตการสัมภาษณ์ การสนทนา การบันทึกพฤติกรรมเด็ก และวิเคราะห์ข้อมูล ผลงานที่เก็บอย่างเป็นระบบ แล้วนำข้อมูลจากการประเมินพัฒนาการมาสรุป เพื่อเขียนรายงานผลพัฒนาการลงในสมุดรายงานประจำตัวเด็กทุกภาคเรียน และรายงานให้ผู้ปกครองทราบอย่างชัดเจน และต่อเนื่องโดยดำเนินการต่อไปนี้

ก่อนเรียน จัดทำข้อมูลของเด็กเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองกรอกข้อมูลและสัมภาษณ์ผู้ปกครอง เช่น ข้อมูลทั่วไป ประวัติสุขภาพ ลักษณะนิสัย

ระหว่างเรียน จัดทำเครื่องประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับเด็ก รวมทั้งใช้แหล่งข้อมูลหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนา การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล จากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบบันทึกการเรียน บันทึกสุขภาพ และบันทึกกิจกรรมต่าง ๆ แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กให้สอดคล้องกับความสามารถหรือพัฒนาการแต่ละด้านของเด็ก

หลังเรียน มีการนำข้อมูลจากการประเมินพัฒนาการมารวบรวมสรุปและเขียนรายงานผลพัฒนาการลงในสมุดรายงานประจำตัวทุกภาคเรียน

เกณฑ์การประเมินพัฒนาการ คือ การนำผลประเมินมาสรุปและจัดระบบพัฒนาการ ดังนี้

- | | |
|-----------------------------|---|
| ๑ : ระดับปฏิบัติได้ | หมายถึง สามารถแสดงพฤติกรรมได้คล่องหรือเชื่อมั่น |
| ๒ : ระดับปฏิบัติได้บางครั้ง | หมายถึง สามารถแสดงพฤติกรรมได้แต่บางครั้งไม่คล่องหรือไม่มั่นคง |
| ๓ : ระดับควรส่งเสริม | หมายถึง ยังแสดงพฤติกรรมได้ไม่ชัดเจน |

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการระดับปฐมวัยแบ่งออกเป็น ๓ ระยะ ดังนี้คือ

๑. ประเมินพัฒนาการประจำแต่ละกิจกรรม
๒. ประเมินพัฒนาการประจำวัน
๓. ประเมินพัฒนาการประจำภาค / ปี

วิธีประเมินพัฒนาการ

๑. การสังเกต

ครูสังเกตเด็กตลอดเวลา เช่น ขณะเรียน เล่น และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา

การเรียนกิจกรรมเสรีทั้งเป็นกลุ่ม และรายบุคคลสม่ำเสมอ

๒. การสัมภาษณ์ คือ การสนทนากับเด็กเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม อาจจะมีการบันทึกการสนทนาด้วยเพื่อหาวิธีการแก้ไข หรือทำให้ทราบว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่

๓. ตรวจสอบผลงานและวิเคราะห์ข้อมูล

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

การนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพตามจุดหมายของหลักสูตร ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรในระบบสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอน พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และชุมชน มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็กเล็ก

๑. บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัย

การจัดการศึกษาแก่เด็กปฐมวัยในระยะสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาท ดังนี้

๑.๑ ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและมีวิสัยทัศน์ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย

๑.๒ สร้างความตระหนักให้แก่ครู บุคลากรโดยการประชุมชี้แจงความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องร่วมมือกันบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

๑.๓ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการโรงเรียน

๑.๔ จัดทำโครงการ งบประมาณเพื่อปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา

๑.๕ แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อดำเนินการดังนี้

๑) ประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

๒) ระดมความคิดเห็น การวิเคราะห์ สภาพ/ปัญหาการจัดการศึกษาที่ผ่านมา ผลการประเมินพัฒนาการเด็ก ความสำเร็จ จุดเด่น ความทันสมัย

๓) ออกแบบหลักสูตรสถานศึกษากับคณะกรรมการจัดทำร่างหลักสูตรสถานศึกษา

๑.๖ นำร่างหลักสูตรสถานศึกษาต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ

๑.๗ ขออนุมัติต่อกรรมการสถานศึกษา

๑.๘ จัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา

๑.๙ การรับและพัฒนาครู

๑.๑๐ จัดทำโครงการ/งบประมาณสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้

๑.๑๑ นิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร

๑.๑๒ นิเทศ กำกับ ติดตามการประเมินผลการเรียนรู้ และประเมินพัฒนาการเด็กตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ การรายงานผลการดำเนินการสอนของครู

๑.๑๓ กำกับ ติดตามให้มีการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาและนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อการพัฒนาคุณภาพเด็ก

๑.๑๔ กำกับ ติดตาม ให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้เมื่อครบรอบปีที่ ๓ เพื่อนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก บริบทสังคมและให้มีความทันสมัย

ภาคผนวก

โครงการ : สวนต่อที่พ่อทำ



ผักคะน้าพร้อมตัดจำหน่ายผู้ปกครอง



เด็กๆช่วยกันจำหน่ายผลผลิตที่ได้



บริเวณแปลงผักต่างๆ

บริเวณรอบๆ โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง



เด็กๆทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน



กิจกรรมกลางแจ้งของเด็กๆ



โครงการทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกสถานที่



เด็กๆดูงานที่สวนนก



ศึกษาดูงานที่สถานแสดงสัตว์น้ำ

โครงการภูมิปัญญาท้องถิ่น



แต่งกายผ้าไทยทุกวันศุกร์



การละเล่นพื้นบ้าน



การทำขนมพื้นบ้าน



โครงการโรงเรียนสองภาษา



เด็ก ๆ โรงเรียนอนุบาล อบต.ท้ายเหมืองเรียนภาษาจีน สัปดาห์ละ ๒ วัน

คณะผู้จัดทำ

- ๑.นางอำภาพันธ์ เซาว์ช่างเหล็ก รหัส ๑๐๗๓ (G๓)
 - ๒.นางสาววิลาวัลย์ พันธมาศ รหัส ๑๐๗๕ (G๓)
 - ๓.นางสาวลัคนา ทินรา รหัส ๑๑๑๗ (G๔)
 - ๔.นางธิดารักษ์ ราชประดิษฐ์ รหัส ๑๑๑๘ (G๔)
 - ๕.นางสาววิไลพร เจริญวิทย์ธนเดช รหัส ๑๑๒๐ (G๔)
 - ๖.นางสาวกนกวรรณ เจริญศักดิ์ รหัส ๑๑๒๑ (G๔)
 - ๗.นางอนุรัตน์ จงกิจ รหัส ๑๑๒๔ (G๔)
-